

BUNICUL
COMEDIE ÎN TREI ACTE

A. de HERZ

BUNICUL

COMEDIE IN TREI ACTE

Jucată întâia oară pe scena Teatrului Național din
București, în seara de 29 Noemvrie 1913

BUCUREȘTI

EDITURA INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE „FLACĂRA“

Societate anonimă pe acțiuni

40, STRADA CÂMPINEANU, 40

1913

~~Etichetă
Data 11/371
C416970~~

...sitară
"Carol I" București
I 111371

B.C.U. "Carol I" Bucuresti

C416970

RC 169711

Lui Ioreanu

A. de H.

Persoanele :	Artiștii care au creat rolurile:
Manole Corbea	<i>D-nii N. Soreanu</i>
Dinu Flinteă	„ <i>Tony Bulandra</i>
Generalul Frunteș	„ <i>G. Carussy</i>
Petre Chezașu	„ <i>A. Mihalescu</i>
Δelișcu	„ <i>C. Belcot</i>
Pupinel	„ <i>P. Iancovescu</i>
Tacoreanu	„ <i>N. Bulandra</i>
Oituz	„ <i>M. Cosmin</i>
Feciorul lui Corbea	„ <i>V. Romano</i>
Dea Fruntea, fiica Generalului . .	<i>D-nele M. Giurgea</i>
Doamna Raiu	„ <i>M. Filotti</i>
Doamna Zălogeanu	„ <i>A. Liniver</i>
Doamna Ursea	„ <i>Sonia</i>
Cécile Zălogeanu	„ <i>M. Ciuntu</i>

Actul I și al II-lea la o stațiune balneară.
 Actul al III-lea în București.

ACTUL I

Undeva la munte. Un colț de pădure. Locul de tennis, în fund, stânga. Sfârșitul verei. În fund pădurea și la dreapta o potecuță, care duce sus pe munte.

În scenă, plasa jocului de tennis, înconjurat de o rețea care împiedică mingiile să sboare prea departe. Jocul e în toi la ridicarea cortinei.

Dea Frunteș joacă cu Tacoreanu. Cécile Zălogeanu cu Oituz.

D-na Ralu stă pe o bancă în dreapta și alături de dânsa, Pupinel, care se vede, că nu-i dă pace de multă vreme. Puțin mai în fund, tot în dreapta o masă cu băuturi răcoritoare, cu ceai, cu prăjituri, adusă de servitorii hotelului.

Costume de tennis; *Velîșcu* urmărește jocul, umblând pe lângă rețea.

ACT III

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mirrored across the page.

SCENA I

DEA, OITUZ, CÉCILE, TACOREANU, VELIŞCU,
D-NA RAIU, PUPINEL.

D-NA RAIU

urmăreşte jocul plictisită de Pupinel

Nu joci ?

PUPINEL

Auzi întrebare !

D-NA RAIU

Foarte potrivită. Toată lumea joacă, de ce n'ai
juca ?

PUPINEL

Pentru că aş pierde câteva ceasuri la joc, în loc
să stau cu d-ta.

D-NA RAIU

Ori joci, ori stai cu mine, tot pierdute sunt.

PUPINEL

Ţi se pare, dar în fond e un câştig. Cu cât
vom sta mai mult împreună, cu atâta te vei con-
vinge de sentimentele mele.

D-NA RAIU

Crezi ?

PUPINEL

Sunt sigur !

D-NA RAIU

Crezi, că dacă stai cu mine câștigi ?

PUPINEL

Câștig !

D-NA RAIU

Cum ?

PUPINEL

In simpatia d-tale.

D-NA RAIU

Am cu totul altă părere. Vezi, că iar nu ne potrivim.

PUPINEL

Dragoste când amândoi sunt de aceeaș părere, n'are haz ! Știu că te plictisesc, dar nu mă las ! In cele din urmă n'o să ai încotro și o să trebuească... să...

D-NA RAIU

...să te iubesc !

PUPINEL

Nu-ți cer să mă iubești ? Ce e aia iubire ? Iubirea e bună, s'o cânte poeții în versuri și s'o șoptești fetelor, înainte de a se mărita.

Trist O ! să te fi cunoscut înainte de a te fi măritat...

D-NA RAIU

Trebuia să te naști cu cincisprezece ani mai de vreme ?

PUPINEL

Cincisprezece ? Am priceput...

D-NA RAIU

... Că ? ...

PUPINEL

...dacă o femeie spune unui bărbat, că e mai în vârstă decât dânsul, aceasta însemnează, că nu-l vrea ! Desigur că lui Flinteia i-ai spus că ești mai tânără decât el.

D-NA RAIU

In orice caz Flinteia nu e de vârsta d-tale !

PUPINEL

Dar nici d-ta nu ești de vârsta lui !

D-NA RAIU

Ești atât de copil, încât nu înțelegi, că o femeie poate să fie, totdeauna, de vârsta bărbatului pe care îl simpatizează.

PUPINEL

Va să zică, ai făcut ce ai făcut și te-ai coborât la vârsta lui Flinteia.

D-NA RAIU

Asta ți-o închipui d-ta !

PUPINEL

Oricum, ai face mai bine să te cobori la vârsta

mea, pentrucă fiind mai tânăr decât Flintea, folosești mai mult.

D-NA RAIU

E drumul prea lung până la iubirea d-tale.

PUPINEL

Dar eu nu-ți cer să mă iubești. Ți cer pur și simplu să....

D-NA RAIU

St !! Vezi, că te aude cineva ; aici sunt fete, nu spunea prostii.

PUPINEL

Dacă prostiile ți le-ar spune Flintea, nu te-ai mai sinchisi de fete !

D-NA RAIU

Te 'nșeli.

PUPINEL

Par'că nu știu, că suferi, fiindcă a plecat.

De !.. dacă i s'a isprăvit concediul ! Uite, eu, n'am slujbă, n'am nevoie de concediu.

D-NA RAIU

se scoală

M'ai plictisit !

PUPINEL

Te-am plictisit, dar n'o să pleci.

D-NA RAIU

Crezi că poți să mă ții ?

PUPINEL

Nu te țin, dar când îți vorbesc de dânsul îți place să rămâi. Nu te țin eu ; te ține el, deși e departe ! Adică vorba vine că te ține, pentrucă n'ar avea cu ce !

D-NA RAIU

răde

Ești obraznic !

PUPINEL

Da ? .. Sunt încântat !

D-NA RAIU

Cu atât mai bine.

PUPINEL

Femeile se înnebunesc după bărbații obraznici.

D-NA RAIU

vine spre el

Bărbați ! ? Mai întâi că d-ta nu ești încă bărbat, domnule Pu-pi-nel !

PUPINEL

supărat

Să nu-mi mai spui Pupinel ! Nu mă chiamă așa ! Spune-mi ...

D-NA RAIU

Îți spun Pupinel, pentrucă așa îți spune toată lumea !

PUPINEL

serios

Vrei să mă supăr ?

D-NA RAIU
îndepărtându-se

Te rog chiar să te superi !

DEA
care a pierdut partida

Nu se poate, mai jucăm una.

OITUZ

Și douăzeci !

DEA

Douăzeci nu, dar una, da ! Să vă învăț minte
să jucați ca nebunii.

CÉCILE
în fund

Je suis en nage !

DEA

Haide! jocul reîncepe, D-na Raiu se uită, Velișcu coboară lângă
Pupinel.

VELIȘCU
fi taie drumul

Vă certați ?

PUPINEL

Intr'o ceartă o ducem ziua și noaptea !

VELIȘCU
mirat

Și noaptea ? Va să zică trăiți împreună ?

PUPINEL
îngâmfat

Oho, de când ! Deaproape o lună. Ca să schimbe
vorba Ce ? au început altă partidă ?

VELIȘCU

Da, vrea Dea Frunteș să-și ia revanșa... Și, zi așa,... e lată rău ! V'am făcut o epigramă :

In zadar îi mai faci curte ;
Doamna, dacă nu mă 'nșel,
Are sufletul de ghiată,
Poți să patinezi pe el.

PUPINEL

nedumerit

Da !

VELIȘCU

care așteaptă complimente

Ei ?

PUPINEL

Și pe urmă ! ?

VELIȘCU

Atât !

PUPINEL

Atât ? Foarte frumos. Spune-i-o și ei.

VELIȘCU

Dar despre ce vorbiți adineaurea ?

PUPINEL

Unde ?

VELIȘCU

Aicea !

PUPINEL

Aicea?... A, da !... Imi face scene de gelozie.
N'ai mai văzut cum sunt femeile.

VELIȘCU

Scene de gelozie ! Din pricina cui ?

PUPINEL

Din pricina domnișoarei Frunteș... că mă uit mereu la dânsa, că o fac de răs !...A !, domnule, să nu te încurci niciodată cu o femeie ! Îți aprinzi paie în cap !

VELIȘCU

Am auzit... iartă-mă... dar vorbiați cam tare... că-i spunea-i «nu-ți cer să mă iubești, îți cer pur și simplu... să...»

PUPINEL

încurcat

A, da ! Ai auzit?... spunea, că mă iubește și eu i-am răspuns... ce-ai auzit d-ta : «Nu-ți cer să mă iubești, îți cer pur și simplu să... mă lași în pace.»

VELIȘCU

mirat

Da?... dar ea de ce ți-a spus... «vezi că te aude cineva !»

PUPINEL

încurcat

Așa a spus ea ?

VELIȘCU

Cel puțin așa am auzit !

PUPINEL

A, da ! «vezi că te aude cineva», pentru că nu vrea să se știe că e ruptură între noi.

VELIȘCU

Ruptură? Serios?

PUPINEL

se 'ndepărtează

Dragă, locul e liber. Eu m'am săturat! Să vie altul! D-na Raiu vine spre dânsul.

D-NA RAIU

supărată

Vino, puțin încoa!

PUPINEL

indiferent

Cine? Eu?

D-NA RAIU

apăsând

D-ta!

PUPINEL

mergând spre dânsa, îi spune în treacăt lui Velișcu

Nu-mi dă pace o secundă. Velișcu îi lasă singuri.

D-NA RAIU

Ce-ți spunea Velișcu?

PUPINEL

O epigramă stupidă!

D-NA RAIU

Și d-ta ce-i spuneai?

PUPINEL

Că e foarte spirituală!

616914

D-NA RAIU

Am auzit de niște scene de gelozie !

PUPINEL

repede

Pe cari ți le fac eu !

D-NA RAIU

De ce i-ai spus: «eu m'am săturat, să vie altul» ?

PUPINEL

încurcat

«M'am săturat să vie altul» !? A ! să vie altul
să-ți facă curte, că eu n'am trecere !

D-NA RAIU

Miști ! Te-ai înroșit ! Ești o secătură !

PUPINEL

Merci ! vine spre Velișcu, pe când doamna Raiu urcă în fund

VELIȘCU

râde

Cine e secătură ?

PUPINEL

serios

Tu ! merge să bea ceva

VELIȘCU

jignit

Eu ? merge spre dânsa Doamnă...

D-NA RAIU

plictisită

Am venit aicea, să mă odihnesc și nu-mi mai
dați pace nici unul.

VELIȘCU

Eu nu vă fac nimic! Cel mult vă pot face o epigramă!

D-NA RAIU

Așa da!... Spune!

VELIȘCU

Un moment, s'o plăsmuesc. ia o bucată de hârtie și se face că se gândește

OITUZ

la joc

Play!

DEA

Ready.

CÉCILE

Quinze A.

TACOREANU

Ba e *avantage pour nous.*

D-NA RAIU

lui Veliscu

Nu merge?

VELIȘCU

Un moment, caut o rimă.

PUPINEL

de afară

A fost *avantage* adineaurea.

DEA

Ba de fel, n'a fost! Nu umblați cu fleacuri.

PUPINEL

Stai că viu eu să vă împac !

DEA

Nu ne plictisi și rămâi acolo

CÉCILE

Faites-moi une limonade, ca s'o am când finisăm!

D-NA RAIU

lui Veliscu

Ei ? Ai făcut-o ?

VELIȘCU

emoționat

Iat-o !

In zadar vă face curte,
Doamnă, dacă nu mă 'nșel,
Aveți sufletul de ghiață,
Poți să patinezi pe el !

D-NA RAIU

Cine eu ?

VELIȘCU

încântat

Da' cine, eu ? Da ! N'ați înțeles ?

D-NA RAIU

Nu ! Vino de mi-o explică ! Epigramele d-tale
au nevoie de explicații. merg amândoi în fund

DEA

sare într'un picior și vine în scenă agitând racheta

Ghem ! Ghem !... Mai poftiți și altădată.

OITUZ

Mi-a alunecat piciorul !

CÉCILE

Tot noi o luam. *C'est sûre!* Iui Pupinel Mi-ai făcut limonada ?

PUPINEL

Iat-o. au venit toți în față, în jurul mesei

DEA

Iui Oituz

Nu bea apă că ești încălzit !

CÉCILE

Ceai... uite *l'eau* e încă fiartă !

DEA

Da, mai bine ceai ! Să-ți torn ?

TACOREANU

Lasă, că și-l toarnă singur.

DEA

Cum îți place ?

OITUZ

amabil

Ceaiul ? Turnat de d-ta !

DEA

Câte bucăți de zahăr !

OITUZ

Câte vrei !

DEA

îi dă ceașca

Poftim, n'am pus nici una !

OITUZ

Il beau așa !

CÉCILE

O să-ți vie rău. Mie ceaiul fără zahăr îmi dă
«*mal de mer*».

PUPINEL

Probabil că în loc de zahăr pui sare.

CÉCILE

Te sfătuesc și pe d-ta să pui sare în spiritele
d-tale.

OITUZ

Velișcule, o epigramă la repezeală.

DEA

O epigramă ! O epigramă !

PUPINEL

se apropie de d-na Raiu

Ți-a trecut supărarea ?

D-NA RAIU

Cu d-ta n'o să mă împac niciodată. Mă și
duc.

PUPINEL

Viu și eu ! ies amândoi prin stânga

DEA

lui Velişcu

Uite, dacă n'ai subiect: D-na Raiu și Pupinel !

VELIŞCU

Așa e ! Ai dreptate... mi-a venit o inspirație momentană. stă puțin pe gânduri și spune uitându-se în urma lor

In zadar îi face curte;
Doamna, dacă nu mă'nșel,
Are sufletul de ghiată,
Poți să patinezi pe el.

TOȚI

Foarte bine !

VELIŞCU

încântat și îngâmfat

Mi-a venit așa !

CÉCILE

E foarte curios ! *Quelle légèreté* are să facă à l'improviste !

SCENA II

ACEIAȘI. MANOLE CORBEA.

Intră prin stânga dând brațul d-nei Raiu. Ținând de mână pe Pupinel. Manole târăște puțin piciorul drept. E înalt și foarte elegant.

CORBEA

d-nei Raiu

Cum să pleci ? Pe mine m'a adus tocmai glasul acestor două fete, cari ciripesc ca două păsărele !

VELIȘCU

Deei

Ce banali sunt bătrânii în comparațiile lor.
Fete !... păsărele !

D-NA RAIU

privind pe Pupinel

Nu mă goniau păsărelele, mă gonია o broască.

PUPINEL

salută și se'ndreptează spre masă

Broasca sunt eu !

DEA

Domnule Corbea, poftim !... își ia șervetul Vine !
Vine ! Ce poftește, domnul? Ceai... orangeadă, li-
monadă, cafea rece, prăjituri ?...

CORBEA

o mângâie

Domnul poftește un ceai cu lapte... și cu două
bucăți de zahăr.

DEA

Prea bine ! Am înțeles. se'napoiază la masă, dar tot
stând de vorbă uită să facă ceaiul.

CORBEA

d-nei Raiu

Am trăit s'o văd și pe-asta. Auzi, să te go-
nească... cine ?...

D-NA RAIU

Dacă ai putea să mă scapi de el, aș fi încân-
tată.

CORBEA

Decând te cunosc... și te cunosc cam demult repede, ca să nu se supere erai mică pe vremea când am făcut cunoștința; și apoi, decând te-ai măritat și te-ai despărțit, totdeauna ți-au plăcut... cum să zic... Pupineii !

D-NA RAIU

Da, îmi plac Pupineii.. dar nu-mi place Pupinel !

CORBEA

Nu mai înțeleg nimic !

D-NA RAIU

E obraznic.

CORBEA

Ei da, Flinteia era fin, distins...

D-NA RAIU

râzând

Incepi și d-ta ?

CORBEA

Și eu ! Dece nu, eu ?... Eu, mai mult ca oricare ! N'am putut niciodată să mă apropiu de d-ta, din pricina atâtor tineri ! amabil. Când te-am cunoscut, nu mai eram tânăr !

D-NA RAIU

Par'că ziceai că oamenii ca d-ta rămân totdeauna tineri.

CORBEA

Spuneam, dar... de!.. când vorbesc cu cocoa-
nele frumoase, adorm; ca să urc până aicea, îmi
trebuie brațul cuiva ; când vreau să beau ceai,
trebuie să pui lapte și când ajungi să pui lapte
în ceai, e vremea să-ți pui și poftele în cui.

D-NA RAIU

ironică

Ți le-ai pus în cui?

CORBEA

Da! Decând am venit aicea! Întâia oară anul
acesta, primăvara nu m'a înviorat, întâia oară,
aerul tare de munte m'a lăsat tot potolit ; întâia
oară.. își revine a ! dar ce-ți spui d-tale toate astea ?
Între mine și femei a fost totdeauna o luptă...
zâmbind din care totdeauna am ieșit învingător!...

D-NA RAIU

Cunoaștem și data și locul bătăliilor !

CORBEA

Se poate! Și cum îți spuneam, să viu acum să
mărturisesc femeilor cum sunt, ar însemna să mă
dau legat în mâinile dușmanilor !...

D-NA RAIU

Vrei să pari tot primejdios?

CORBEA

E o cochetărie a oamenilor ca mine, când ajung
la vârsta mea.

D-NA RAIU

Și, dacă pus la încercare, ai mai învinge încă?

CORBEA

Ar însemna că cuiul, de care mi-am atârnat poftetele, a fost șubred, că poftetele sunt mai grele și... aș lăsa cuiul să mai aștepte...

D-NA RAIU

umblând

Deocamdată te așteaptă ceaiul!

CORBEA

Tot cu lapte o să-l iau! se îndreaptă spre masă. Ei!
Băete! Ceaiul meu? se uită la Dea.

DEA

care a uitat

Ceaiul?... Uite-l că se face! toți râd.

CORBEA

înaintând

Fete tinere! Nu le pasă de mine!

OITUZ

imitându-l

Odată...

CORBEA

Da! Odată când ceream ceva, mi se aducea..

OITUZ

idem

Și-acum...

CORBEA

Mă uită toată lumea !

TACOREANU

Totuși sunt femeii care nu te-au uitat nici până azi !

CORBEA

Cele de atunci ? Nici una ! Pentru cele de acum sunt un biet bătrân scos din circulație.

DEA

Eu nu te-am scos din circulație, pentru că îmi ești foarte drag.

CORBEA

Da ? d-nei Raiu. O rază de soare !

D-NA RAIU

râzând

Și ? ...

CORBEA

liniștind-o

Nimic !

DEA

Cum nimic ? Nu-ți face nimic, că te iubesc eu ?

CORBEA

Trec mâna altora ?

DEA

Dar eu te iau de mână și te duc să-ți iei ceaiul.

CORBEA

Cu lapte !

DEA

Dacă vrei în loc de lapte, să-ți pun rom...

CORBEA

O ! nu !

DEA

Nu-ți place ?

CORBEA

trist

Nu-mi place !

TACOREANU

lui Oituz

Ai văzut cum aduce piciorul !

OITUZ

Scârțâie!

TACOREANU

Când ajungi la vârsta lui !

PUPINEL

Și cu vieța pe care a dus-o ! Se uită toată vremea cu
admirație la Corbea.

TACOREANU

Și acum mai vorbesc cucoanele despre el !

PUPINEL

Toate își aduc aminte de dânsul ! Și ce e frumos, e, că el nu-și aduce aminte de nici una !

VELIȘCU

Și-a pierdut memoria ! Păcat ! La vârsta lui ar trebui să trăească din amintiri.

CORBEA

care a auzit se apropie de dâșii și face cerc în jurul lui.

Da, trăești din amintiri, când le ai.

OITUZ

Și n'ai ?

CORBEA

Femeile, dragii mei, ascultați-mă pe mine, trebuie să vă deschidă pofte, dar să nu vă lase amintiri.

PUPINEL

Admirabil !

CORBEA

Ăsta calcă pe urmele mele ! Nu-i plac fetele, îi plac femeile văduve sau măritate. Aicea e secretul !

OITUZ

Dar pentru ce nu fetele ?

CORBEA

Pentru că, dacă nu vrei să-te 'nsori, îți pierzi vremea de pomană...

PUPINEL

Sigur !

CORBEA

In vreme ce femeile... a ! femeile !

OITUZ

Suspini ? Ziceai că n'ai amintiri...

CORBEA

umblă

Amintiri — da !... dar amintirile nu le păstrez
aicea... în inimă, cum fac alții... amintirile au ră-
mas ele,... aicea,.. în picior ! se duce de pune ceașca la loc
pe masă.

PUPINEL

Bravo !

OITUZ

Să-l vezi pe Pupinel, că mâine începe să-și tâ-
râie piciorul plin cu amintiri !

VELIȘCU

în nori

Are sufletul de gheață,
Poți să patinezi pe el !

DEA

lui Corbea

Mai vrei ?

CORBEA

Nu ! Mulțumesc ! Cine a câștigat partida ?

DEA

Eu !.. adică noi ; șase și dumnealor trei.

CORBEA

Eu !!! a !! femeia ! Eu !! Numai ea ! Se crede singură. Băiete ! plata !

DEA

Poftim ! îi dă obrazul, s'o sărute.

CORBEA

sărutând-o

Pot să viu și mâine ?

DEA

Pentru plată ? Plătește acuma și pentru mâine.

CORBEA

sărutând-o încă odată

Sunt lucruri pe cari cu drag le plătești de două ori !

CÉCILE

Nous allons ? lui Corbea *Où vas vous d'ici ?*

CORBEA

Te plictisești cu mine ?

CÉCILE

Nu ! dar trebuie să ne îmbrăcăm pentru dineu.

CORBEA

Nu te duce ! Nu e nimeni ! A plecat toată lumea.

CÉCILE

Unde ?

CORBEA

La gară ! Cucoanele, toate, sunt la gară.

DEA

La gară ?

CORBEA

Ai uitat că e Sâmbătă ? Vin bărbații dela București.

CÉCILE

Așa e ! «*Le train des maris!*»

CORBEA

Au rămas câteva fete cari n'au logodnic, să iasă în întâmpinarea lor, văduvele, și... către d-na Raiu femeile despărțite cari n'au pe cine s'aștepte... afară numai...

D-NA RAIU

N'aștept pe nimeni !

PUPINEL

Pe d-ta te aștepta cineva ?

CORBEA

In gară, nu ! Acasă, da !

Din culise se aude vorba unei persoane care se apropie.

D-NA RAIU

Vine d-l Chezașu. Spuneți iute ce aveți de spus, că pe urmă nu mai e chip să spui o vorbă.

DEA

Cu cine e ? Il aud vorbind.

CORBEA

N'are nevoie să fie cu cineva. Chezașu vorbește și singur, numai să nu tacă. Mult mai vorbește !

DEA

De astădată nu vorbește singur. E cu tata !

PUPINEL

supărat

Cu Generalul ? umblă furios

CORBEA

Tot singur e, pentrucă Frunteș nu-l ascultă nici-odată !

CHEZAȘU

de afară

...eu umblam înainte,.. dânsa venia în urmă,... o las să treacă... și... ha ! ha ! ha ! ce să vezi ? îi cade umbreluța... aici trebuie să deschid o paranteză. Umbreluța era roșie, cum îmi era cravata. Zic : «Doamnă, umbreluța d-v.... au intrat în scenă.

GENERALUL

în scenă

Inchide parantezul și dacă vrei închide și gural

SCENA III

ACEIAȘI. GENERALUL, CHEZAȘU

CHEZAȘU

Ha ! ha ! ha ! Mucalit e și Generalul. Salutarel..

Am venit să vă aduc o veste bună, poate că interesează pe cineva de aici. se uită la d-na Raiu. Am primit o telegramă... se caută în buzunar dar... aici trebuie să deschid o paranteză. Doamna Ursea mergea la poștă, deși are peste 50 de ani; zic: să știi că are ceva la poste-restante,—când te duci la poștă singură, însemnează că ai poste-restante. Săria pe scară ca un pepene în coșul unui oltean care aleargă.

CORBEA

Altă paranteză.

CHEZAȘU

se supără, că-l întrerupe

Lasă-mă, domnule! O văd că se scoală și zice că merge să-și ia batista. O femeie când se duce să-și ia batista, însemnează că nu se duce să-și ia batista!

CORBEA

Altă paranteză!

CHEZAȘU

Asta nu e parantez — e maximă! Mă iau după ea și o văd că intră în odaie... aștept pe sală și o văd că iese ștergându-și nasul! În mână avea...

CORBEA

Batista!

CHEZAȘU

Da! De unde știi?

CORBEA

Imi închipui.

CHEZAȘU

Iși pune batista în geantă, o geantă de piele neagră cu monogramă,—C. U. Cleopatra Ursea—și o ia binișor pe scară, eu merg după dânsa ! Văd că se îndreptează spre poștă ! Incepe să râdă. Știi odată la Lacul Sărat, nevasta Colonelului...

CORBEA

Las'o pe nevasta Colonelului, spune cu doamna Ursea !

CHEZAȘU

zâpăcit

Cu doamna Ursea ? Aha !... Doamna Ursea !... lasă-mă, domnule, cu doamna Ursea...

CORBEA

Incepuși cu doamna Ursea... ai deschis trei parenteze.

CHEZAȘU

Asta a fost ! S'a dus la poștă !... Ha !... Ha !... Ha !... să vezi la poștă, era bietul Năică și ăla avea poste-restante. Năică, îl știu eu, e dat dracului ! Ți e o dactilografă peste drum de el și stă toată vremea la fereastră. El, nu ea ! Acum ce s'a gândit Năică ? Dacă o sta mereu la geam, prinde de veste nevastă-sa sau cineva depe drum ; și-a pus o oglinjoară la fereastră și se rade toată ziua ! Ce să vezi, numai bube pe obrazul lui ! Tăeturi

ici, tăeturi colea ; zic : ce sunt astea, Năică ?.. și ce credeți că a spus ?

CORBEA

Desigur că...

CHEZAȘU

Lasă-mă, domnule, să spui !... De !... dragă Chezașule,... Chezașu sunt eu...

CORBEA

Altă paranteză !

CHEZAȘU

De, dragă Chezașule, astea sunt niște dueluri pe care le-am avut pe vremuri, la Mehadia pentru o femeie ! Aș ! ce Mehadia ! ce femei ! Năică și femei !... Zic : bine, Năică, până acuma nu te văzui și de !... ne cunoaștem de atâta vreme !... Știi ce mi-a răspuns ?

CORBEA

Imi închipui !...

CHEZAȘU

Lasă-mă, domnule, pentru numele lui Dumnezeu ! Când ești d-ta, nu e chip să spuie omul o vorbă... lasă-mă să spui. Zice... Poftim, acuma nu mai știu ce spunea ! Zice... Lăsați, mi-aduc aminte altădată... nu știu ce dracu, am început să uit ! Mi-a spus Generalul, alaltăeri seară, o pățanie a lui în manevre. Cât m'am căznit să-mi aduc aminte și n'a fost chip. N'am dormit toată noaptea. Către ziuă...

GENERALUL

Cioc ! cioc ! la mine în uşă.

CHEZAŞU

Da ! Cioc ! cioc ! la el în uşe. Aicea deschid o parenteză. Zic : «Eşti singur ?»

GENERALUL

Inchide parenteza că e fata aicea ?

CHEZAŞU

se uită la Dea

Pardon ! Zic : «Desigur că eşti singur !» Zice : «Da !.» Zic : «la spune, domnule, cum e cu dama de sub biliard?»

GENERALUL

ii tae vorba

Insfârşit m'a ţinut în uşe un ceas !

CHEZAŞU

M'am dus să mă culc, şi dimineaţa, când m'am deşteptat, iar nu mai ştiam povestea cu biliardul ! tace şi deodată se face o tăcere extraordinară Da' ce e ? de ce sunteţi așa de posaci ?

D-NA RAIU

râzând

Noi, posaci ?

CHEZAŞU

De când sunt aici n'aţi spus o vorbă !

D-NA RAIU

Te ascultăm pe d-ta! Spuneai că ai să ne dai o veste bună.

CHEZAȘU

mirat

O veste bună? Care veste bună?

GENERALUL

supărat

Telegrama, de!

CHEZAȘU

A! telegrama... da, da, telegrama, se caută prin buzunare Telegrama! o scoate și citește

«Sosesc deseară. Oprește camera!»

GENERALUL

supărat

Pas possible!

OITUZ

Dela cine?

CHEZAȘU

Dela cine? se uită să vadă Nu spui. Ghiciți.

CORBEA

Spune, domnule, delo cine! i-o smulge din mână Flinteo! toți se uită la doamna Raiu, așa că nimeni nu observă pe Dea care tresare. Pupinel sparge o ceașcă, de necaz. Generalul e furios.

CHEZAȘU

Mă dusesem după doamna Ursea la poste-res-tante...

BĂIEȚII

îl iau

Bine... bine... și... continuă în fund.

CORBEA

d-nei Raiu

Frumos din partea lui.

D-NA RAIU

Crezi că vine pentru mine ?

CORBEA

Mai întrebi ?

VELISCU

lui Dea

Vine pentru ea !

DEA

pe gânduri

Crezi ?

VELISCU

Sunt sigur.

D-NA RAIU

lui Chezașu

Și i-ai oprit cameră ?

CHEZAȘU

vine spre ea în vreme ce Corbea merge la Frunteș

Firește ! Lângă a d-tale !

D-NA RAIU

De ce ?

CHEZAȘU

amabil

Ca să fiți mai aproape.

Spui prostii !
D-NA RAIU

CHEZAȘU
insistă

Par'că eu nu știu, că vine pentru d-ta.

D-NA RAIU
se prinde

Crezi ?

CHEZAȘU
încântat

Sunt sigur. urcă amândoi spre bancă

CÉCILE
Dei

Allons !

DEA
pe gânduri

Să facem ce ?

CÉCILE

Să plecăm.

DEA

Prea sunt obosită ! se așează pe scaun

GENERALUL
lui Corbea

li împușc pe amândoi. Bietul tată-meu spunea:
«Băiete...

CORBEA

Astâmpără-te, omule !

GENERALUL

Firește ! D-ta care n'ai avut decât succese, îmi
spui să mă astâmpăr. Ba bine că nu !

CORBEA

Dacă ar fi după mine ți-aș spune să mergi înainte.

GENERALUL

Vezi !

CORBEA

Pe mine m'au înnebunit totdeauna femeile cari aveau pe alții în jurul lor. Atuncea e frumos ! Ambițiunea de a-i da la o parte.

GENERALUL

Pas possible ! Tu, dar eu ?

CORBEA

De ! Ce să-ți fac !

GENERALUL

Bietul tată-meu spunea...

CORBEA

Incearcă, nu pierde curajul.

GENERALUL

Cum să nu-l pierd ? Deabia scăpai de Flinte ! Numărasem zilele cât mai are să stea ! Când a plecat, am început să răsufli. Rămăsese Pupinel, a l... Pupinel... zic : când sunt eu, cum o să se uite ea la Pupinel ! Pupinel !

CORBEA

Trebuie să știi că totdeauna i-au plăcut băieții tineri.

GENERALUL

Când eram locotenent, îmi plăcea nevasta unui sub-locotenent, dar nu era chip să te apropii de ea... că muria după colonel... și în schimb nevasta colonelului moartă după mine !

CORBEA

Ce să-i faci ? Capriciul vârstelor !

GENERALUL

Pas possible ! Da' de data asta nu mă las. Ce Pupinel ! Ce Flintea ! Eu !... Bietul tată-meu spunea :...

CORBEA

De Pupinel să n'ai grije... dar de Flintea...

GENERALUL

Ce să-ți spui ! Am grijă de amândoi. Care crezi că are mai mult noroc ?

CORBEA

Știu eu ! Hai să jucăm pe ei ca la curse ! Să ne mai treacă vremea. Eu îl iau pe Flintea... de două ori câștigător, și pe Pupinel, plasat odată !

GENERALUL

Și pe mine ?

CORBEA

Tu cazi la primul gard !

GENERALUL

Care gard !

CORBEA

Dragostea cu d-na Raiu e un «*Steeple-chase*» !

GENERALUL

Pas possible! se uită la ea Să-i propun o plimbare cu automobilul !

CORBEA

bătându-și joc

Știu eu ?

GENERALUL

Cum «știu eu ?» Slavă Domnului că ai făcut de-astea destule !

CORBEA

Eu cred că n'o să meargă.

GENERALUL

Pas possible! Spui prostii. d-nei Raiu Doamnă, o plimbare cu automobilul, vă pot oferi ?

D-NA RAIU

Iți mulțumesc foarte mult, domnule General, dar sunt prea obosită. continuă cu Chezașu

GENERALUL

Ai avut dreptate ! De ce crezi că nu vrea ?

CORBEA

la vorbește-i de-o plimbare până la gară.

GENERALUL

d-nei Raiu

Dar, până la gară, o plimbărică mică ?

D-NA RAIU

Până la gară?... Da! poate... dacă vrei! se scoală

GENERALUL

lui Corbea

Pas possible! Merge!

DEA

Până la gară merg și eu!

PUPINEL

d-nei Raiu

Ce să faci la gară?

GENERALUL

Hop și ea! Bietul tată-meu spunea: Băiete, nu te 'nsura niciodată... și uite că a avut dreptate, de nu mă 'nsuram n'o aveam pe Dea...

CORBEA

Și nu erai nevoit s'o iei și pe ea la gară!

GENERALUL

Ce crezi c'o iau? Deei Du-te de te îmbracă și vino aici.

DEA

foarte bucuroasă fuge

Haidem cu toții, să ne îmbrăcăm. ies cu toții

CHEZAȘU

aleargă după ei

Stați, stați să vă spun ceva! Dar aicea trebuie să deschid o paranteză. iese

SCENA IV

D-NA RAIU, CORBEA, GENERALUL, PUPINEL,
VELISCU

GENERALUL

lui Pupinel

D-ta nu mergi să te îmbraci ?

PUPINEL

De ce ? Ți se pare că sunt desbrăcat ? Ori,
poate vrei să mă iei și pe mine ?

GENERALUL

Te-aș lua, dar suntem prea mulți.

PUPINEL

Cum prea mulți ? Sunteți trei.

CORBEA

Te ia, dacă vrea d-na Raiu.

GENERALUL

încet lui Corbea

Ce ești nebun ?

CORBEA

Lasă, că știi ce spun ! Doamnă Raiu, vreți să
meargă și domnul ?

D-NA RAIU

Nu ! nu ! nu !

GENERALUL

incântat

Pas possible! Bravo ! Aşa te-ai învărtit în toată viaţa. d-nei Raiu Mergem ?

D-NA RAIU

N'o aştepti pe Dea.

GENERALUL

Aş ! O să întârzieze mult. Haidem.

D-NA RAIU

grăbită, ieşind

Mă duc până la hotel să-mi iau voalul. iese; Pupinel după ea.

GENERALUL

lui Corbea

Aşa fac totdeauna şi scap de Dea. Ea n'a băgat de seamă.

CORBEA

Pas possible!

GENERALUL

incântat

A !... ai dreptate !... Ambiţiunea de a-i da la o parte ! Luptă!... Să-i goneşti ! Aşa e ? *Pas possible!* Bietul tată-meu spunea... iese şi dă de Veliscu Ei, domnule, ceva epigrame ?

VELISCU

Chiar acuma am făcut una !

GENERALUL

Pas possible! Când ?

VELISCU

Acum, de când a ieșit doamna Raiu. E vorba de d-ta și de dânsa. Mi-a venit așa deodată.

CORBEA

Improvizată ?

VELISCU

Da ! Improvizată !

In zadar îi mai faci curte ;
Doamna, dacă nu mă'nșel,
Are sufletul de ghiață,
Poți să patinezi pe el !

GENERALUL

încântat, râde

Pas possible! La revedere! (ese și se întâlnește cu Pupinel. Dacă n'a vrut dânsa ?... La revedere !... iese împreună cu Veliscu.

SCENA V

CORBEA, PUPINEL

Pupinel a rămas în urmă și se uită, lung, după d-na Raiu

CORBEA

Îți place mult ?

PUPINEL

se trezește

Generalul ?

CORBEA

D-na Raiu !

PUPINEL

Foarte mult. vine lângă el Nu-mi pare rău că am rămas cu d-ta. Știi, eu sunt tocmai ca d-ta.

CORBEA

Adică cum ?

PUPINEL

Așa ! sfios așa ca d-ta ! Imi plac femeile !

CORBEA

Atuncia ești ca toată lumea.

PUPINEL

Nu. Am vrut să spui, că vreau, să fiu ca d-ta, cum ai fost d-ta.

CORBEA

Cum am fost eu ? Așa e ! Eu «am fost !» De ce cum am fost eu ?

PUPINEL

Pentru că de d-ta se vorbește pretutindeni.

CORBEA

Ți se pare !

PUPINEL

Nu mi se pare defel ! Nu e zi să nu aud pe unde mă duc : «Corbea» !—«Corbea făcea așa !...» «Corbea spunea așa !...» «Corbea era așa !...» «Ți-
aduci aminte de Corbea ?» «Știi cum juca Corbea?..»

CORBEA

Depinde de d-ta să se spună la fel.

PUPINEL

Știi ceva, tot n'ai copii, înfiază-mă !

CORBEA

Ca să te numești Corbea ?

PUPINEL

Nu, ca să te moștenesc !

CORBEA

Ca să moștenești ce ?

PUPINEL

Felul d-tale de a fi, de a trăi și... de-a le avea !

CORBEA

Mai ales de-a le avea !

PUPINEL

Da !

CORBEA

Cu doamna Raiu nu faci nimic ?

PUPINEL

ului

De ce ?

CORBEA

Pentru că îi place Flinte.

PUPINEL

Și ?

CORBEA

Până nu s'o isprăvi cu Flinteia, d-ta nici nu exiști ! Trebuie să știi să vii la vreme, sau atunci să vii, când e și altul la început ca d-ta ; dar când a început femeii să-i placă altul, degeaba îi mai bați capul !

PUPINEL

Și ce să fac ?

CORBEA

Să pândești când isprăvește cu el și repede să vii... s'o consolezi. Dar să nu i-l vorbești de rău, că nu-l mai uită și nu te mai iubește pe d-ta.

PUPINEL

Nu vreau să iubesc !

CORBEA

Așa se spune : S'o iubesc ! În realitate nu e iubire, e ceva care seamănă cu iubire și în care inima nu joacă nici un rol. Dar de ce îți pierzi vremea cu doamna Raiu și nu iubești adevărat, vreo fată depe aicea, cu care să te'nsori !

PUPINEL

Pentru că nu vreau. D-ta ai iubit vreo fată ?

CORBEA

Niciodată !

PUPINEL

E plictiseală ! Crezi că n'am încercat ? Spui o

vorbă se 'nroșește. Spui ceva, nu înțelege... pe când cu doamna Raiu sau cu alta ca d-na Raiu...

CORBEA

Aha !

PUPINEL

Ce e ?

CORBEA

Te-am priceput. Nu e doamna Raiu care îți place, ci este «o» doamnă Raiu, căreia vrei să-i plăci.

PUPINEL

Da !

CORBEA

Tinere, promiți !

PUPINEL

Așa e, că sunt ca d-ta ?

CORBEA

Nu e deajuns să fii ca mine, trebuie să te ajute împrejurările !

PUPINEL

Imprejurările ți le crezi.

CORBEA

Bravo ! Ia stai aicea lângă mine. Imi face plăcere, să stau de vorbă cu d-ta. Când îți vorbesc, mi se pare că sunt eu — când eram mai tânăr !

PUPINEL

se așează lângă dânsul

Crezi că vârsta împiedică.

CORBEA

Vârsta d-tale ?

PUPINEL

Vârsta ei !

CORBEA

A d-tale îți folosește ; de-a ei să nu-ți pese. In cazul d-nei Raiu să nu te îngrijești. După socotelile mele trebuie să aibe... patruzeci de ani.

PUPINEL

Ea zice că are treizeci și cinci.

CORBEA

Treizeci și cinci ? Nu-ți spuneam eu ? Patruzeci ! Spune-i c'o iubești ! Amorul la patruzeci de ani este o vanitate. Vor să fie iubite, pentrucă dragostea le dă iluzia tinereței ! Știi, femeile dela 16 la 20 de ani au un ideal, dela 20 la 40 nu sunt niciodată mulțumite cu idealul pe care l-au găsit, și dela 40 de ani încolo vor să poetizeze realitatea.

PUPINEL

Păi atuncia doamna Raiu.

CORBEA

Deocamdată doamna Raiu caută să-și poetizeze realitatea cu d-l Flintea... care,, îi arată în dreapta în culise uite ! trebuie să vie cu trenul, pe acolo ! Dacă îți vorbește, asta nu însemnează lucru mare. Nu confunda bunăvoința cu dragostea ! Dacă vezi că

nu merge cu d-na Raiu, las'o deocamdată, vine vremea când ai să vii la rând ! Știi, aicea e ca la bursă : pui toți banii în acțiuni și pleci, aștepti să crească. Peste câtva timp ai să te întorci din nou la d-na Raiu, și o să vezi că ți-au crescut acțiunile !

PUPINEL

Dar până atunci ?

CORBEA

Pune ochii pe alta. Uite, aici sunt atâtea femei măritate.

PUPINEL

Nu-mi plac femeile măritate, uite mă tem de bărbați.

CORBEA

Condițiunea de căpetenie, când îți place o femeie măritată, e să nu te gândești la bărbatul ei ! Nu știi cum se face, dar atunci nici el nu se mai gândește la tine. Nu cred să fi avut vreodată un conflict cu unul din ei... nu !... Iată pentru ce : Unii,—aceștia sunt cei mai cumsecade, — închid ochii bucuroși c'au scăpat de o povară. Alții se fac că nu bagă de seamă, pentru ca să nu aibă vreun scandal cu tine, dacă te simt mai puternic—aceștia sunt lașii, pentru că în intimitate își chinuesc femeia din pricina ta. Și, înșfârșit, sunt unii — aceștia sunt cei mai nostimi — cari sunt foarte onorați de

faptul, că femeia lor îi înșeală cu tine, dacă situațiunea ta socială te pune mai presus de-a lor ! Li se pare că femeia le aduce în casa lor, ceva din aristocrația «garsoneriei» tale ! Nu ! nu !... nu trebuie să te temi, teama ta înseamnă pentru ele stângăcie. Femeilor nu le plac bărbații stângaci de frică să nu le compromită. Dacă ești îndrăzneț, vei trece drept obraznic și grozav le plac bărbații obraznici.

PUPINEL

Asta o știam din experiență.

CORBEA

Spune uneia: «La noapte, la 2 voiu intra în odaia d-tale !» Știi ce-o să-ți spuie ?

PUPINEL

Că sunt obraznic !

CORBEA

Da ! Și o să se supere și n'o să mai vorbească cu tine toată ziua. Dar la 2 când te vei duce, ai să găsești ușa deschisă. Incepe să se încălzească. Să nu te temi de nimeni și de nimic. Vezi se scoală în picioare și pare mai înviorat decum era la început e altul cu dansa, mergi drept înainte. Dacă e pe sfârșite cu dansul, îi vei lua locul ; dacă nu, așteaptă ! A ! Rivalii ! Ai văzut sunt oameni liniștiți cari se bat, și îndată ce văd sângele curgând, devin ca fiarele ; taurul e ațâțat de roșul ce-i joacă înaintea ochilor, — și se înfurie și se asvârlă. Da !... rivalii sunt sân-

gele care te ațâță ! Uite eu... de multe ori nu m'am gândit să fac curte unei femei, până când n'am văzut-o în tovărășia altora. Ia să vedem, îmi spuneam... umblă cu bastonul în mână lovind în dreapta și în stânga îi dedeam la o parte, pe toți și învingeam totdeauna ! se cleatină ... Afurisit picior ! Mă doare !

PUPINEL

se scoală

De ce nu stai ?

CORBEA

Nu, stau ! Cu întrebările d-tale mi-ai răscolit trecutul. Uite, aici în mijlocul pădurei, mi se pare că sunt ursul bătrân care s'a ascuns să-și lingă rănile. Nu. Nu ! dragă, înțelegeți ? Nu te gândi la nimic. Deabia aveam timpul să fumez o țigară între două întâlniri ? Femeia ? O îndrăzneală în idei și o șovăeală, când e vorba să îndeplinească ceva ! Mai mult cap decât inimă, deși ele spun că-și pierd capul, când inima se mișcă ! Sunt risipitoare sau sgârcite ; îți dă tot sau nu-ți dă nimic ! N'au prietene ; ci numai rivale ! Iubesc sau urăsc ; nu există indiferență. Ispita o găsesc pretutindeni și sunt virtuozose câtă vreme n'au găsit amant !

PUPINEL

cu sială

Ai început să mă înspăimânți.

CORBEA

Să nu te înspăimânte decât un singur lucru, când după ce o lași, îți cere să rămâneți prie-

teni ! Să nu vrei, pentrucă asta însemnează că vrea să se răsbune ! Femeia nu te iartă decât când te-a uitat cade pe bancă.

PUPINEL

Atât de ademenitoare și atât de rele ?

CORBEA

Rele, nu ; crude, da ! Uite, să-ți spun un lucru : Imi plăcea o femeie la nebunie și într'o zi a venit la mine. I-am spus că-mi place, așa cum știam să le spun eu ! Deodată văd că-mi întinde buzele s'o sărut, m'apropii și ce să vezi d-ta, mă mușcă ; m'am dat înapoi cu buza însângerată și atunci mi-am dat seama bine ce însemnează femeia. Iți dă buzele și te mușcă, precum în viață te ademeneste, ca să te facă să suferi. Iată ! vrea să se scoale, dar cade din nou.

PUPINEL

O ! nu trebuia să vorbim ! Ți-am făcut rău.

CORBEA

N'avea nici o grije. Mă stăpânesc. trist Ursul, ursul bătrân care în mijlocul pădurei își linge rănila și-și crește puii ! Din când în când răcnește de se cutremură codrul, când i se pare că vede, pe undeva, vreo ființă care ar putea să-i fie victimă întră Dea.

SCENA V

DEA, CORBEA, PUPINEL

DEA

vine alergând

Am întârziat. A! nu vede pe general. Unde e tata?

CORBEA

A plecat! S'a dus la gară!

DEA

Fără mine?

CORBEA

I se părea că întârziezi și venia trenul!
Trebuie să fi și venit!

PUPINEL

Mi se pare că nu! A întârziat. Trebuia să treacă și l-am fi auzit, trece pe aproape detot.

CORBEA

Așa e, nu l-am auzit.

PUPINEL

Vrei să mergi la gară? Mergem împreună.

DEA

Singură cu d-ta? Nu!

PUPINEL

Eu mă duc.

DEA

Du-te singur. Eu rămân cu d-l Corbea.

PUPINEL

Singură cu d-l Corbea, domnișoară ?

DEA

glumind

Păi cu d-l Corbea...

CORBEA

E cașicum ar fi singură ! Pupinel iese.

SCENA VI

DEA. CORAEA

Corbea se uită la ea. Incepe să fredoneze. Ea își scoate pălăria și începe să ronțăie un pesmet.

DEA

Eram sigură c'o să rămâi acasă !

CORBEA

De ce ?

DEA

Așa face tata ! Când îi place cineva, poștește în automobil și face ce face de nu mă ia și pe mine. De ce râzi ?

CORBEA

Pentru că mi-a spus că ăsta îi e obiceiul, dar că d-ta n'ai prins de veste.

DEA

Proastă mă crede! Nu știe însă că-i semăn
mamei.

CORBEA

Tot așa îi făcea și mamei?

DEA

Da! Când nu era automobil, se ducea călare
cu ofițerii regimentului. Vorbă să fie! Ea știa și
tăcea. Dacă tăcea ea, de ce n'aș tăcea și eu. Nici-
odată n'a fost ca acum. D-na Raiu l-a scos din
minți.

CORBEA

Foarte bine face, asta-i e menirea.

DEA

Eu nu pot s'o sufăr. Ce-o fi găsit tata la ea?

CORBEA

Ce n'ai găsit d-ta. Farmec!

DEA

Nici nu mai e frumoasă. Trebuie să fi fost fru-
moasă.

CORBEA

Vezi să nu te audă.

DEA

se uită împrejur

Nu e nimeni!

CORBEA

Nu e nimeni și se aude. Așa sunt lucrurile astea.

DEA

D-tale îți place?

CORBEA

Nu mi-a plăcut niciodată.

DEA

I-ai făcut curte?

CORBEA

Totdeauna!

DEA

Fără să-ți placă?

CORBEA

Din obișnuință. Unei femei frumoase trebuie totdeauna să-i faci curte. Altfel se supără. Acuma nu e rău și-a păstrat talia, a fost și e o femeie bine făcută.

DEA

Mă nebunesc după femeile de care nu mai ai ce spune și ca o mângâiere le zici: «E bine făcută».

CORBEA

Zău?

DEA

D-ta nu?

CORBEA

Par'că ! Dar sunt vorbe pe care nu m'așteptam să le aud din gura d-tale !

DEA

Mă întâi trebuie să te cert. Până mai eri îmi spuneai «tu» și acum îmi spui «d-ta».

CORBEA

N'am băgat de seamă; «d-ta» ! Pe semne că nu-mi mai faci impresia de fetiță, cum mi-o făceai eri, acum ești domnișoară.

DEA

Pentru d-ta tot fetiță sunt.

CORBEA

Da ?

DEA

Sigur. Când veneai pe la tata, — înainte, că acum nu mai vii de câțiva ani, — mă luai pe genuchi, ziceai că ești calul și mă săltai. «Așa merg boerii, așa merg boerii ! Așa merg haiducii» de ce râzi ?

CORBEA

Râd de haiducul de atunci, care acum s'a făcut mare și m'a prins în pădure.

DEA

Ți-e frică de mine ? D-ta Manole Corbea ! Ți-e frică de mine, meștere Manole ? De o fetiță ca

Dea. D-tale căruia nu ți-a fost frică de femeii..
de femeii primejdioase?

Mie nu-mi e frică. se pune în fața lui, cu mâinile în șolduri Na! Corbea se face că vrea s'o prindă, ea aleargă pe după copaci.

CORBEA

Dea! Astâmpăre-te!

DEA
după un pom

Manole, Manole! Meștere Manole! Copilașu-mi plânge...

CORBEA

Dea! Astâmpăre-te!

DEA
vine lângă ei

Așa e! Să m'astâmpăr! Ia-mă pe genuchi să vedem cum merg boerii.

CORBEA

Acum nu se mai poate. Ai crescut și genuchii au slăbit.

DEA

Ți-am mai spus că eu pentru d-ta n'am crescut.

CORBEA

N'oi fi crescut, dar genuchi tot au slăbit.

DEA

Ba e altceva! Lasă că știu. Te-am auzit odată

când vorbeai la masă jos »Mie nu-mi plac și nu mi-au plăcut niciodată fetele». Imi venea să-ți scot ochii cu furculița.

CORBEA

De ce nu i-ai scos ?

DEA

Pentru că sunt frumoși.

CORBEA

Ochii mei ?

DEA

Da, da, ochii d-tale. Par'că nu știi ! Nu ți-au mai spus și altele ?

CORBEA

Altele ? Da, dar nu fetițele !

DEA

Fetițele care nu-ți plac !

CORBEA

Vino aici lângă mine și să vorbim de altceva ! Spune-mi pentru ce ești atât de veselă ? De câte-va zile erai tot tristă.

DEA

Nu știi ! Uite așa... m'am pomenit veselă, cum te-ai pomenit d-ta cu mine pe bancă. Ascultă, multe trebuie să mai știe banca asta.

CORBEA

mirat

Dea !

DEA

Așa am auzit : «Banca din pădure» ! Și ca să nu mai știe banca nimic, au pus tennisul lângă bancă, așa că banca se odihnește.

CORBEA

dojenitor

Dea, cine ți-a spus astea ?

DEA

Am auzit ! Și știi ceva... am auzit că acum o să mute banca în altă parte... departe... departe detot !

CORBEA

supărat

Dea !

DEA

cu drăgălășenie

Domnule Corbea ! Hai să luăm noi banca s'o mutăm.

CORBEA

foarte supărat

Dea !

DEA

il imită

Dea ! Dea !! Dea !!! Ești anost ! Dea !! Sunt aici de un sfert de ceas și nu-mi spui decât : «Dea» Chipurile în lume se spune : «Când prinde

Corbea pe câte una, îi spune atâtea, că o aduce acasă amețită». își pune capul pe umărul lui Domnule Corbea, amețește-mă și pe mine nițel ! Corbea tresare și se îndepărtează Ce e ? Te doare piciorul ?

CORBEA

Da, piciorul, și mai voiai să te iau pe genunchi ? !

DEA

Atuncia să stau cuminte, alături ; așa ! schimbând tonul Nu vă apropiați prea mult, domnul meu, pentrucă e destul loc pe bancă !

CORBEA

nedumerit

Dar nu m'am apropiat deloc !

DEA

râzând

Așa se spune, deobicei ! Stai pe bancă și vezi că vine un domn care se așează lângă tine. Vino ! Corbea nu se mișcă Vino să-ți arăt... Corbea se apropie... Și se lipește de tine, că'n două minute oricât de frig ți-ar fi te-a încălzit. Cum, nu știai ?

CORBEA

Nu știam !

DEA

Acuma, du-te, că mi-e cald ! după o mică tăcere Dacă m'ai iubi puțin, mi-ai spune ceva !

CORBEA

Te iubesc, dar să vedem ce !

DEA

Doamna Raiu îl place pe d-l Flintea ?

CORBEA

Și domnul Flintea pe doamna Raiu.

DEA

râde

Vorbă să fie, asta nu e adevărat!

CORBEA

Trăește și ea cu speranța !

DEA

E frumos ?

CORBEA

Cine ?

DEA

Speranța !

CORBEA

Am spus cu speranța, adică speră !

DEA

Da ! Știam că trebuie să trăească cu cineva și d'aia ! tresare.

CORBEA

Ce e ?

DEA

Nu ți s'a părut, că vine trenul.

CORBEA

Nu !

DEA

reia firul convorbirei

Și tata s'a dus cu ea la gară. rade El o să fie
cu banii și Flintea o să fie «*amant de coeur*»!

CORBEA

Dea, mă uimești!

DEA

Ce crezi, că nu știu! Astăzi fetele știu mai
mult decât mamele, așa încât când se mărită
mama a doua oară, fata vine s'o pregătească,
pentru noaptea de nuntă!

CORBEA

se scoală în picioare furios

Dea!

DEA

simplă

Da! Eu sunt!

CORBEA

Nu te mai recunosc!

DEA

Nici eu. Nu înțeleg, cum au putut femeile să
petreacă cu d-ta! Ești anost.

CORBEA

La vârsta mea nu te mai gândești cum să tră-
ești, te gândești cum să nu mori.

DEA

Imi pare rău că nu te-am cunoscut pe atunci.
Aș fi vrut să întâlnesc pe cineva care să știe să iubească !

CORBEA

De ce ?

DEA

Pentru că uite, în sufletul meu clocotește o dragoste nebună.

CORBEA

speriat

Pentru cine ?

DEA

fără să bage de seamă

Pentru nimeni. Iubesc, dar nu știu pe cine.

CORBEA

Și ?

DEA

Și nu am găsit pe nimeni, să-mi vorbească, așa cum aș vrea să-mi vorbească, cum am auzit, că se vorbește; cum am cetit, că se vorbește.

CORBEA

Unde ai cetit ?

DEA

Prin cărți, la școală !

CORBEA

Da ? La școală învățați să iubiți ?

DEA

reia firul convorbirei

Și tata s'a dus cu ea la gară. rade El o să fie
cu banii și Flintea o să fie «*amant de coeur*»!

CORBEA

Dea, mă uimești !

DEA

Ce crezi, că nu știu ! Astăzi fetele știu mai
mult decât mamele, așa încât când se mărită
mama a doua oară, fata vine s'o pregătească,
pentru noaptea de nuntă !

CORBEA

se scoală în picioare furios

Dea !

DEA

simplă

Da ! Eu sunt !

CORBEA

Nu te mai recunosc !

DEA

Nici eu. Nu înțeleg, cum au putut femeile să
petreacă cu d-ta ! Ești anost.

CORBEA

La vârsta mea nu te mai gândești cum să tră-
ești, te gândești cum să nu mori.

DEA

Imi pare rău că nu te-am cunoscut pe atunci.
Aș fi vrut să întâlnesc pe cineva care să știe să iubească !

CORBEA

De ce ?

DEA

Pentru că uite, în sufletul meu clocotește o dragoste nebună.

CORBEA

speriat

Pentru cine ?

DEA

fără să bage de seamă

Pentru nimeni. Iubesc, dar nu știu pe cine.

CORBEA

Și ?

DEA

Și nu am găsit pe nimeni, să-mi vorbească, așa cum aș vrea să-mi vorbească, cum am auzit, că se vorbește; cum am cetit, că se vorbește.

CORBEA

Unde ai cetit ?

DEA

Prin cărți, la școală !

CORBEA

Da ? La școală învățați să iubiți ?

DEA

Păi, nu e asta viața ?

CORBEA

Toate la vremea lor.

DEA

Am șaptesprezece ani ! N'a venit vremea.

CORBEA

A venit vremea, dar n'a venit iubitul.

DEA

copilărește

Ce să-i fac, dacă nu vrea să vie !

CORBEA

O să vie, când cu gândul nu gândești.

DEA

repede

Nu vreau să vie unul la care nu m'am gândit.

CORBEA

Te gândești la cineva ?

DEA

stăpânindu-se

La nimeni !..

CORBEA

Păi atunci...

DEA

Și știi de ce ?

CORBEA

la să vedem !

DEA

Pentru că cei cari îmi plac, nu știu să vorbească și cei care nu-mi plac vorbesc mereu. Pe urmă, mie nu-mi plac blonzii, îmi plac bărbați brunii. Și, prin urmare, trebuie să fie brun !

CORBEA

Copilării ! Nu-ți plac nici blonzii, nici brunii ! Când cel pe care îl vei iubi va fi blond, o să-ți placă blonzii, și dacă o fi brun, o să-ți placă brunii.

DEA

il privește lung

Știi că ai foarte mult haz. Așa îmi place să vorbesc cu d-ta ! Sigur ! Mai spune !

CORBEA

Ce să-ți spun ? Spune tu !

DEA

De ce sunt bărbații atât de proști ?

CORBEA

Cum ?

DEA

Da ! Pe vremea d-tale, fetele erau proaste, și pe vremea mea, bărbații sunt proști. Uite nici unul nu știe să-ți spuie ceva inteligent. Stai cu ei și începi să caști. Aproape toți se țin după cucoane. Am

băgat de seamă că cucoanele ne fac mult rău !
Din pricina lor rămânem nemăritate.

CORBEA

Când te-o place cineva pe tine, nu se mai uită la ele. Te place cineva ?

DEA

Toată lumea !

CORBEA

Și tu ?

DEA

Nu-mi place... nimeni !

CORBEA

Văd pe vârful nasului, că ai mințit !

DEA

Nu-mi place... nimeni !

CORBEA

Pe aicea nu s'a găsit nici unul care să-ți facă curte ?

DEA

Curte îmi face toată lumea ! Dar de dragoste nu știe să-mi vorbească nimeni. Uite așa... să stea cu mine pe o bancă, seara, să-mi ia mâna ; eu să fac că n'am băgat de seamă că mi-a luat-o... îi ia mâna lui Corbea să-mi spună lucruri frumoase și adevărate, să-mi spună că mă iubește, că vrea să mă sărute, că-i place mirosul

părului meu, și ușor, pe nesimțite să-mi spună :
«*Si je vous le disais pourtant que je vous aime*
«*Qui sait, brune aux yeux bleus, ce que vous en diriez.*

CORBEA

Tu nu ești «*brune aux yeux bleus*».

DEA

Ce-are aface! Seara poate să nu-i vadă.
«*L'amour vous le savez, cause une peine extrême,*
«*C'est un mal sans pitié que vous plaignes vous-*
[*même ;*
«*Peut-être cependant que vous m'en puniriez.*
«*Si je vous le disais que six mois de silence...*
E frumos ?

CORBEA

trist

Da !

DEA

Așa le spuneai d-ta? Acuma, nici gând. Știi ce spun
acuma? «V'am văzut aseară la balul dela lega-
ția franceză, aveai o rochie... «*fraise écrasée*»!

CORBEA

Și tu ce le răspunzi?

DEA

Da! Mi-am făcut-o la «Bon Goût». In loc să
înceapă astfel și cu meșteșug, să mă facă să uit
ce facem, să-mi reazăm capul de umărul lui și-
reazemă de al lui Corbea să'nchid ochii, Corbea se joacă cu bas-
tonul prin nisip și să-mi scrie numele în nisip.

CORBEA

O să fie noapte și nu vezi !

DEA

Lasă, că d-ta știi ! Când vrei, vezi și noaptea.

CORBEA

care se simte atras de tinerețea și de drăgălășenia Deei

Ei, și cum vrei să mai fie ?

DEA

Imi pui brațul pe umărul lui și-mi spune :

CORBEA

cu o ușoară nuanță de glumă

...Dea, ce bine ar fi să trăim viața împreună !

DEA

încântată

Da !

CORBEA

«Să nu ne mai despartă nimic și nimeni; durerea mea să fie durerea ta, bucuria mea să fie bucuriile tale !» începe să se însereze.

DEA

Da ! Da !

CORBEA

Și o să-ți mai spuie : «Noaptea asta să fie noaptea logodnei noastre...»

DEA

Ce frumos !

CORBEA

Dă-mi mâna ta !.. Așa ! nu spunea nici o vorbă...
«Lasă să mă îmbete răsuflarea ta, răsuflarea ta, care
nu e altceva decât parfumul dragostei ce-ți în-
florește în suflet...»

DEA

se lipește de el

O !

CORBEA

«Nu te duce...

*«O! Rămâi, rămâi la mine,**«Te iubesc atât de mult,**«Ale tale doruri toate**«Numai eu știu să le ascult !»*

DEA

Ce frumos ! Ce frumos ! Spune ! Spune !..

CORBEA

se trezește

Pe urmă, nu mai spui nimic !

DEA

Taci ?

CORBEA

Tăcem amândoi... adică o să tăceți amândoi...
tu și el... și noaptea trece... dragostea rămâne...
a ! dragostea care n'are vârstă !

DEA

trezită

Cum ?

CORBEA

Spun că dragostea n'are vârstă! Că eu sunt un bulgăre de zăpadă pe care îl topește o rază de soare. Plângi?... Pentru ce?

DEA

Ai vorbit așa de frumos, domnule Corbea!...

CORBEA

Și!

DEA

Ce păcat, că nu e nimeni să-mi vorbească așa!

CORBEA

încezut

N'o să găsești pe nimeni.

DEA

Crezi?

CORBEA

Sunt sigur. În vremurile acestea de automobile, de aeroplan, de skating și de tango, nimeni nu-și mai înviorează sufletul deschizând poeziile lui Musset și ale lui Eminescu. De acolo sorbim dragostea. Citindu-i pe ei, ne înțelegem pe noi și ne dăm seama, de ce e în sufletul nostru.

DEA

Așa e!

CORBEA

o privește lung

Când te gândești, că mai sunt și astăzi ochi

frumoși cum sunt ai tăi ; că și astăzi mai găsești farmecul, pe care îl credeam stins odată cu tinerețea mea !... Vino, Dea!... Vino! Tu ești izvorul care curge ; eu sunt salcia care se apleacă, să-și răcorească ramura uscată în apa limpede ! Uite, îmi dai iluzia tinereței ! Te-am crezut copil și ești femeie ! Femeia în sufletul căreia a înflorit farmecul, pentru unul, și nenorocirea, pe care o împarte celorlalți. Tremur și nu știu pentru ce !

DEA
uimită

Da ! Tremuri !

CORBEA

Mă oglindesc în ochii tăi... și... ciudat ! Foarte ciudat ! Mă văd altfel decum sunt, mi se pare că văd o fotografie de-a mea, când am fost tânăr... și tu, tu par'că nu mai ești Dea de altădată, Dea haiducul, Dea boierul, ești o altă Dea.. o Dea...

DEA
speriată

Domnule Corbea...

CORBEA

Ce ?

DEA
copilăroasă

Ia-mă pe genunchi, cum mă luai înainte, și râzi cu mine, cum râdeai când eram copil.

CORBEA

Pentru ce ?

DEA

Pentru că nu știu cum vorbești acuma, eu îl vreau pe domnul Corbea deatunci...

CORBEA

Păi da, sunt domnul Corbea deatunci.

DEA

... Deatunci, da !... Dar și eu sunt tot deatunci.

CORBEA

amărit

... Copilul !?

DEA

Haide, să vezi ce bine o să fie Corbea o ia pe genunchi
... Așa ! tăcere Așa merg boierii...

CORBEA

trist

... Așa merg boierii. tace

DEA

Ce e?... Nu mai știi?... Așa merg haiducii !

CORBEA

trist

Așa merg haiducii.

DEA

Atât că mai demult, haiducii mergeau mai bine.

CORBEA

Genunchii, Dea !

DEA

Da ! Să mă scol. Te dor !

CORBEA

Nu ! Mai stai !

DEA

Nu se poate, pentrucă vine trenul și ne vede cineva din tren. Ei nu pot să știe, că mă cunoști decând eram mică.

CORBEA

Crezi că ar putea să creadă... că e altceva ?

DEA

Sigur.

CORBEA

La vârsta mea, cum sunt, crezi că n'aș fi ca-raghios să iubesc o fată cum ești tu !

DEA

Dacă te-ar iubi și fata ! tresare Trenul !

CORBEA

Da, trenul ! Patruzeci și cinci de minute întârziere. Doamna Raiu trebuie să fi înnebunit.

DEA

Săraca ! se apropie trenul. Mașina fluieră și trenul trece foarte aproape așa încât din scenă se pot distinge persoanele.

CORBEA
urmărind-o

Unde te uiți ?

DEA

Număr vagoanele ! Unu, două,... patru, cinci...
neputându-se stăpâni Uite-l pe Flintea...

CORBEA

Unde ?

DEA

Colo la fereastră. Corbea ti face cu batista. Dea ti smulge batista din mână

CORBEA

Astâmpără-te, nu se cade.

DEA
emoționată

De ce ?

CORBEA

Se supără doamna Raiu.

DEA
nerăbdătoare

Haidem jos, să vedem dacă s'a supărat !

CORBEA

Nu vrei să mai rămâi ?

DEA

Dac' a venit trenul.

CORBEA

Ai vrut să stai cu mine sau s'aștepți trenul ?

DEA

Să stau cu d-ta.

CORBEA

Atunci mai stai.

DEA
grăbită

O să mă caute tata.

CORBEA

O să-i spui c'ai fost cu mine.

DEA

Și pe urmă e și răcoare. Uite, a început muzica în parc. departe în parc se aude orchestra militară

CORBEA

Muzica ? Hai să mergem !.. Incet, încet... dă-mi mâna ! Incet, nu mă trage ! Ușor ! intră Pupinel

SCENA VII

PUPINEL, CORBEA

Dea se folosește de venirea lui Pupinel și fuge

PUPINEL

A venit trenul !

CORBEA

L-am văzut !

PUPINEL

amărit

Trenul cu nenorocirea mea.

CORBEA

Lasă că e frumos ! De multe ori mi-a plăcut
câte o femeie, numai pentrucă iubia pe altul și
vream să-l dau la o parte.

PUPINEL

Il dădeai ?

CORBEA

Totdeauna !

PUPINEL

Dar ce-ai de ești atât de înviorat ?

CORBEA

Mi-am răcorit sufletul cu apă limpede de izvor.

PUPINEL

Te-ai dus până la izvor cu fata ?

CORBEA

Da. Ce limpede era apa, ca o fată mare ; te
oglindești în ea și tremură, o sorbi și tremură,
o mângâi tremură, o săruți tremură, te uiți la ea
tremură... Corbea întinde mâna și Pupinel i-o ia

PUPINEL

... Și tremuri !

CORBEA

își revine

Da, pentrucă e frig...

PUPINEL

care a priceput

Și când e frig, înghiață apa.

CORBEA

Poți să patinezi pe ea ! iese înviorat, însoțit de Pupinel,
cu totul altfel decum era, când a intrat la început.

CORTINA CADE

ACTUL II

A doua zi. Sala de muzică a hotelului, unde locuiesc persoanele din actul I. În fund o seră care dă pe o terasă, de unde cobori în parc. La stânga dai în „hall”; la dreapta pe o scară dai în restul hotelului. În dreapta, în dreptul scării, un pian cu coadă.

Note. Plante. Reviste.

În stânga pl. II, mai jos de uşe, o masă de joc cu *doamna Zălogeanu*, cu *Petre Chezaşu*, cu *Tacoreanu*, cu *Manole Corbea*.

În scobitura pianului, stă rezimat, *Velişcu* care spune versuri: *doamnei Ursea*, *doamnei Raiu*, *Cécilei Zălogeanu*, *Generalului*, lui *Pupinel*, lui *Oituz* şi lui *Dinu Flintea*.

SCENA I

MANOLE CORBEA, DINU FLINTEA, GENERALUL
FRUNTEȘ, PUPINEL, CHEZAȘU, VELIȘCU,
TACOREANU, OITUZ, D-NA RAIU, CÉCILE
ZĂLOGEANU, D-NA ZĂLOGEANU,
DOAMNA URSEA

VELIȘCU

declamă

*«Watteau, dacă-ți făcea portretul,
«S'ar fi înamorat de tine,—
«S'ar fi înamorat de tine,
«Watteau, dacă-ți făcea portretul.»*

CHEZAȘU

Sunt optzeci de lei jos. Ia să vedem.

CÉCILE

la pian

St ! St ! St !

CHEZAȘU

lor

Sunt optzeci de lei jos.

D-NA URSEA

Isprăvește odată că ne-ai înnebunit !

VELIȘCU

urmează

«La curtea cu peruci pudrate...»

CHEZAȘU

la cărți

Eu bat. Cine merge cu mine ?

VELIȘCU

supărat

Domnule Chezașu, te rog ! începe iar *«La curtea cu.....»*

CHEZAȘU

Spune, domnule, că eu joc aicea. Sunt optzeci de lei...

CORBEA

Cu mine !

TACOREANU

Hai și cu mine !

VELIȘCU

*«La curtea cu peruci pudrate.**«Așa te-a 'ntrezărit poetul...»**«Așa te-a 'ntrezărit poetul**«La curtea cu peruci pudrate.»»*

D-NA URSEA

mișcată

Foarte frumos !

CHEZAȘU

la cărți

Nu mai întrerupe, madame Ursea.

D-NA ZĂLOGEANU

la cărți

Merg și eu !

VELIȘCU

«Așa te-a 'ntrezărit poetul!

«Te-a 'ntrezărit...»

CHEZAȘU

A tout !

VELIȘCU

se supără

«Te-a 'ntrezărit cum e mai bine!

«S'ar fi înamorat de tine...»

CHEZAȘU

la cărți

Ha... ha... ha ! la să vedem, ce ai ?

VELIȘCU

...«Watteau, dacă-ți făcea portretul...»

D-NA ZĂLOGEANU

Generalului care se uită în joc.

Ce să joc ?

VELIȘCU

«Portretul tău Watteau, desigur,

«Că l-a făcut, dar tu nu-l ai!

«El a rămas lipit pe frunza

«Copacilor dela Versailles.»

TOȚI

aplaudă

Bravo !

D-NA ZĂLOGEANU

supărată

Bine, dar cu d-v. nu mai e chip să jucăm !

D-NA URSEA

lui Velișcu

Mi-au dat lacrămile. Fii bun te rog, de mi-o scrie în caețelul ăsta și să ne mai spui una tot de Minulescu.

D-NA ZĂLOGEANU

a pierdut și se supără

Poftim na-vă intrarea și să mă lăsați în pace! pleacă.

FLINTEA

vine spre masa de joc

Ce s'a întâmplat ?

D-NA ZĂLOGEANU

lui Flinteia

Ține pe zece de pică și dânsul are dama.

FLINTEA

Cine ?

D-NA ZĂLOGEANU

Dumnealui !

CHEZAȘU

Bine, cucoană, cum te-ai gândit d-ta că poate să fie o damă în joc și aia să nu fie la mine ? Ha... ha... ha!.. Asta e ca povestea Generalului cu dama de sub biliard. lui Flinteia. N'o știi?... Așa e că ai venit deabia aseară. Vino să ți-o spun....
Il ia deoparte

D-NA ZĂLOGEANU

în fața mesei

Damă ne-damă ! Uite fac un jurământ ! Bles-
temat să fie cine s'o mai puneⁿ la cărți cu voi...!

GENERALUL

Pas possible !

CORBEA

Nu te supăra, se 'ntâmplă ! o convinge să se întoarcă
și jocul începe din nou D-le Chezașu, haide, vino, am în-
păcat-o !

CHEZAȘU

Nu mai joc ! Sunteți anoști ! Nu poate omul, să
spuie o vorbă. Și pe urmă cu d-ta, doamnă, nu mai
joc niciodată !

D-NA ZĂLOGEANU

lui Tacoreanu

Spune și d-ta, dacă n'aveam dreptate. Bate cu
riga 'n doi și eu intru ca asistent cu damă, va-
let și as străin. Așa am pățit-o odată cu cumnatu
meu, Valente.

TACOREANU

Care Valente ?

D-NA ZĂLOGEANU

Nu-l știi ? Valente, dela club, care bate cu dama
și as străin.

TACOREANU

Il știu. Ii iese totdeauna !

D-NA ZĂLOGEANU

Pentru că are noroc. Totdeauna prinde asul de
à tout.

TACOREANU

O singură dată n'a avut noroc. Prinsese asul
și l-am întrebat cum se face că-l prinseși d-ta,
când eu îl am în mână dela începutul jocului!

D-NA ZĂLOGEANU

Taci, frate! cei dela pian se pregătesc să asculte pe Velișcu
și încep să sâsâie.

TACOREANU

Ce ne facem, că Chezașu, nu mai vine?

D-NA ZĂLOGEANU

Hai un pocker!

CORBEA

Hai și un pocker!

VELIȘCU

la pian

«In sumbra catedrală,
«Amurgul clar obscur
«Aruncă pete roșii
«Pe sfinții dimprejur...

D-NA ZĂLOGEANU

Cum stăm? Treci d-ta aici, și eu să trec colea!

CHEZAȘU

în fund, lui Flintea

Fusese o halima nemai pomenită.

TOȚI DELA PIAN

St! St! St!

VELIȘCU

«*Lumina triumfală*
 «*Imprejmuește burgul*
 «*Când se coboară-amurgul*
 «*Pe sumbra catedrală —*
 «*Pe sumbra catedrală,*
 «*Când se coboară amurgul*».

SCENA II

prin stânga intră Dea

CORBEA

o vede

Nu!... eu nu mai joc!

D-NA ZĂLOGEANU

O jumătate de ceas și pe urmă plecăm!

CORBEA

Nu se poate! Trebuie să umblu, nu mi-am făcut digestia.

CEI DELA PIAN

St! St! St!

CÉCILE ZĂLOGEANU

C'est insupportable la voix de madame ma mère!

D-NA URSEA

Să mergem în altă parte, aci e de prisos, nu suntem liniștiți de fel. Haidem dincolo !

CHEZAȘU

lui Flinteia

Aicea trebuie să deschid o parenteză. Părinții fetei nu voiau cu nici un preț...

TACOREANU

doamnei Zălogeanu

Apoi ce ne facem ? Poker în doi nu se poate.

D-NA ZĂLOGEANU

Hai să facem o concină !

TACOREANU

Sunt prea tânăr, doamnă, pentru o concină.

D-NA ZĂLOGEANU

Atunci haidem și noi dincolo. ies amândoi dealături de unde au trecut cei dela pian, luând și pe Flinteia, și pe d-na Zălogeanu, și pe Tacoreanu.

VELIȘCU

*«In sumbra catedrală,
«Amurgul clar obscur
«Aruncă pete roșii...*

SCENA III

MANOLE CORBEA, GENERALUL, CHEZAȘU

CHEZAȘU

a rămas singur și vine spre Corbea

Plec deseară în străinătate. Am oprit vagonul de dormit. Aici trebuie să deschid o parenteză. Auzind că nimeni nu vrea să...

CORBEA

Da, da, știu !

CHEZAȘU

Deunde ?

CORBEA

Mi-ai mai spus și eri ! Numai că trebuia să iei amândouă paturile, așa nu poți să știi cu cine dormi la noapte.

CHEZAȘU

începe să râdă

Ha... ha... ha !

CORBEA

Ce e ?

CHEZAȘU

Deseară, deschid o parenteză: sunt cocotă...

CORBEA

Pentru ce ?

CHEZAȘU

râde

Pentru că nu știu cu cine o să dorm. așteaptă puțin
E bun spiritul ăsta ?

CORBEA

Minunat !

CHEZAȘU

Stai că mă duc să-l spui și pe la alți Genera-
lului Știi ca astăseară...

GENERALUL

plictisit

Am auzit...

CHEZAȘU

trece înainte și intră alături

Nu știți ceva... deseară...

CEI DEACOLO

St ! St ! St !

VELIȘCU

dealături

«...împrejmuește burgul

«Când se coboară-amurgul...

CHEZAȘU

se întoarce în scenă îngânând

«Pe sumbra catedrală

«Când luminează burgul...

A !... vede pe semne pe cineva în grădină Ce bine îmi
pare !... iese Deseară plec... vocea lui se pierde.

SCENA IV

GENERALUL, CORBEA. mai târziu DEA ȘI FLINTEA
CU DOAMNA RAIU ȘI VELIȘCU

GENERALUL

Mai sunt patru ceasuri jumătate.

CORBEA

Până când?

GENERALUL

Până când să plece Flinte.

CORBEA

Și pe urmă iar te-ai liniștit. Cât mai stați
aicea?

GENERALUL

Eu stau cât o vrea să stea dânsa.

CORBEA

Dea?

GENERALUL

Nu! Doamna Raiu!

CORBEA

Așa e! Uitasem, că nu mai ești tată ci un tânăr amorezat! De Dea nu-ți pasă, dar de doamna Raiu...

GENERALUL

Știi cum o iubesc?... mă! intră doamna Raiu.

CORBEA

Vezi că te-aude !

GENERALUL

glumeț

Am văzut că intră, d'aia am spus așa.

CORBEA

Imi place că le brodești bine.

GENERALUL

Pas possible! Nu mai râde. Fii serios.

D-NA RAIU

între ei

Vezi, d-ta nu ești ca domnul Corbea și cu toate
astea îl cunoști demult.

CORBEA

Cum sunt ?

D-NA RAIU

Nu vezi la el nici o schimbare ?

GENERALUL

se uită lung

Nici una !

D-NA RAIU

Eri era altfel și azi e altfel !

GENERALUL

Pas possible! Și-a schimbat costumul ?

D-NA RAIU

Floarea? Cravata? Mustața?

GENERALUL

Așa e!

D-NA RAIU

Știi ce 'nsemnează asta?

GENERALUL

Doamnă, nici nu-mi dau osteneala să pricep
Eu nu mă mai ocup nici de mine, nici de alții!...
Nu mă ocup decât... încet lui Corbea ... să-i spun?

CORBEA

Curaj!

GENERALUL

Nu mă ocup decât de d-ta!

D-NA RAIU

Și eu de d-l Corbea!

GENERALUL

încremenit

Pas possible!

D-NA RAIU

Liniștește-te! Cu d-l Corbea suntem foarte
buni prieteni și trebuie să știi, că totdeauna știi
ce se petrece cu dânsul, după felul lui de a fi.

CORBEA

ironic

Și anume?

D-NA RAIU

Când îl vezi așa cum e : neastâmpărat, vioiu îngrijit peste măsură; când bastonul îi e mai mult o povară decât un ajutor; când nu se mai plânge de picior; când ochii îi scânteiază; când umflă nările; când apăsând asupra cuvintelor mai ales... nu se mai vaită c'a îmbătrânit și că, i-a venit vremea să se odihnească, atunci să știi că d-l Corbea pornește la vre-o nouă cucerire. Nu-l mai vezi câteva zile, pe urmă se 'ntoarce obosit, încununat cu lauri și mulțumit.

GENERALUL

Pas possible! Am putea să știm... cine e doamna ?

D-NA RAIU

Mă uit în toate părțile, caut pretutindeni și nu găsesc.

GENERALUL

Să căutăm împreună !

D-NA RAIU

Ți-e frică nu care cumva să fiu eu !

CORBEA

Liniștiți-vă amândoi, nu e nimeni.

D-NA RAIU

Cu neputință.

CORBEA

De ce !

D-NA RAIU

Pentru că sunt luni de zile decând nu te-am mai văzut așa. Și înainte îmi spuneai... «s'a isprăvit, mă odihnesc», pe urmă începeai din nou. Eri mi-ai spus, pentru a nu știu câte oară : «S'a isprăvit, mă odihnesc» și azi...

CORBEA

Fii pe pace. Soarele când apune luminează, dar nu mai încălzește.

D-NA RAIU

Și dacă persoana s'ar mulțumi numai cu lumina ?

CORBEA

M'aș întuneca deodată și pentru totdeauna. Când o femeie îi cere bărbatului... lumină... și nu căldură, asta însemnează că-i place să vorbească cu dânsul... dar nu prin întuneric... Dea trece prin fund Unde alergi ?

DEA

Mă duc, să-mi iau racheta. Mergem la tennis. iese prin dreapta

D-NA RAIU

privind după ea

Ar trebui să-ți ții fata mai de scurt, Generale. Înțeleg să nu te 'ngrijești de d-ta, ca să te 'ngrijești de mine ; dar îți dau voie să mă lași pe mine, ca să vezi de Dea.

GENERALUL

Bietul tată-meu spunea : «Băiete, nu te însura

niciodată !» Nu l-am ascultat, m'am însurat și uite câte belele pe capul meu !

D-NA RAIU

N'ai ascultat pe tatăl d-tale, dar ascultă-mă pe mine !

CORBEA

glumeț

Chiar când e deosebire de vârstă, tot mai sunteți geloase. Ce rău poate să-ți facă fata asta ?

D-NA RAIU

indiferentă

Mie ? Nici unul ! intră Flintea cu Velișcu Și acuma eu vă las ! iese prin dreapta

CORBEA

lui Flintea

Incotro ?

FLINTEA

Mergem la tennis. vorbește cu Velișcu

CORBEA

Generalului

Hai și noi ! Până vin ei, tocmai bine am ajuns.

GENERALUL

La tennis ? *Pas possible !* Nu văzuși ? Când a intrat el, ea a spus, că ne lasă și acuma vrei să-i las împreună ! ?

CORBEA

Ascultă ! El o să meargă la tennis, pentru că a

făgăduit fetelor și o să vie și ea, pentrucă e el acolo !

GENERALUL

Pas possible !

CORBEA

Hai să ne prindem pe ce vrei.

GENERALUL

șovăind

Fie și așa ! ies amândoi prin stânga

FLINTEA

lui Velișcu

O faci acuma ?

VELIȘCU

Stai, o secundă ! Caut o rimă... a, da !

*«In zadar îi mai faci curte;
«Doamna, dacă nu mă 'nșel,
«Are sufetul de ghiață
«Poți să patinezi pe el !»*

FLINTEA

Foarte bine !

VELIȘCU

Am făcut-o imediat. Toată lumea spune, că am multă ușurință la improvizații.

FLINTEA

E adevărat, multă ușurință !... Imi dai voie, trebuie să mă duc, să mă 'mbrac...

VELIȘCU

Te rog. iese prin stânga. Flinteă prin dreapta.

SCENA V

FLINTEA, D-NA RAIU

Flinteă, când vrea să iasă prin dreapta, se 'ntâlnește cu d-na Raiu.

D-NA RAIU

cochetă

Ca să mergi unde ?

FLINTEA

La tennis.

D-NA RAIU

Cu domnișoara Frunteș ?

FLINTEA

Domnișoara Frunteș merge singură.

D-NA RAIU

Dar vă întâlniți acolo ?

FLINTEA

Probabil.

D-NA RAIU

M'am încurcat.

FLINTEA

Cu cine ?

D-NA RAIU

Cu nimeni ? M'am încurcat în felul meu de a vedea.

FLINTEA

Nu 'nțeleg ce-ai putut vedea !

D-NA RAIU

Văd că-ți place domnișoara Frunteș.

FLINTEA

Aș fi vrut să nu se vadă, dar de d-ta nu mă pot feri.

D-NA RAIU

Pentru ce !

FLINTEA

Pentru că le vezi toate.

D-NA RAIU

Inainte văzusem altfel.

FLINTEA

Când ?

D-NA RAIU

Inainte de plecarea d-tale deaicea ! Acum când te-ai întors, văd altfel, și văd bine.

FLINTEA

Poate că te 'nșeli și acuma.

D-NA RAIU

cu o mică nădejde

Mă 'nșel ?

FLINTEA

Firește. Nu e numai domnișoara Frunteș la tenis, mai sunt și altele...

D-NA RAIU

D-ta mergi pentru cine ?

FLINTEA

Pentru cine s'o nimeri.

D-NA RAIU

Știi că merg și eu.

FLINTEA

Unde ?

D-NA RAIU

La tenis.

FLINTEA

Da ? vrea să treacă.

D-NA RAIU

Da ! Ești grăbit ?

FLINTEA

N'aș vrea să întârziez.

D NA RAIU

Dacă te-aș ruga să-mi ții puțin de urf ?

FLINTEA

Spuneai că vii și d-ta, și... pe urmă, unei femei frumoase nu i se urăște niciodată.

D-NA RAIU

Dacă nu e nimeni să-i-o spuie, i se urăște.

FLINTEA

Ești frumoasă, doamna Raiu !

D-NA RAIU

Nu fii obraznic !

FLINTEA

Ești urită, doamnă Raiu...

D-NA RAIU

Nu minți !

FLINTEA

Atuncea cum să spun ?

D-NA RAIU

Spune : «Sunteți inteligentă, doamnă».

FLINTEA

Asta n'o spui, pentrucă se'nțelege dela sine.

D-NA RAIU

Și știi pentru ce ?

FLINTEA

Nu.

D-NA RAIU

Pentrucă am făcut o mare descoperire.

FLINTEA

Științifică ?

D-NA RAIU

Are să uimească pe toată lumea !

FLINTEA

Și anume ?

D-NA RAIU

Toată lumea credea eri și mai crede și astăzi,
că întoarcerea d-tale bruscă pentru două zile mi
se datorește mie.

FLINTEA

Și d-ta erai sigură ?

D-NA RAIU

M'am îndoit până mai adineaurea, când m'am
încredințat.

FLINTEA

Că n'am venit pentru d-ta !

D-NA RAIU

Da ! C'ai venit pentru domnișoara Fruntes.

FLINTEA

Care la rândul ei nu e sigură, de n'am venit
pentru d-ta.

D-NA RAIU

Ți-a spus ?

FLINTEA

Dela dânsa ştiu, ce crede lumea.

D-NA RAIU

Şi te-a întreat pentru cine ai venit?

FLINTEA

N'ar îndrăzni.

D-NA RAIU

O! dacă crezi că s'ar teme!

FLINTEA

serios

Nu s'ar cădea să'ntrebe. E prea bine crescută.

D-NA RAIU

afirmativ

O iubeşti.

FLINTEA

De unde vezi?

D-NA RAIU

Numai când iubeşti, ți-o închipui altfel decum este.

FLINTEA

Şi nu e cum mi-o închipui eu?

D-NA RAIU

O crezi nevinovată şi e de o şiretenie nemai pomenită.

FLINTEA

Da?

D-NA RAIU

N'ai băgat de seamă ?

FLINTEA

Iți spun drept că nu !

D-NA RAIU

interogativ

O iubești ?

FLINTEA

Adineaurea mi-ai spus: «O iubești!» Și acum spui : «O iubești?» De ce mă 'ntrebi când ai afirmat adineaurea cu atâta siguranță !

D-NA RAIU

Pentru că vreau s'o aud din gura d-tale !

FLINTEA

Dacă o iubesc într'adevăr, dânsa va fi cea dintâi persoană căreia i-o voi spune.

D-NA RAIU

supărată

Atunci du-te de i-o spune ! pleacă spre stânga.

FLINTEA

Deocamdată mă duc să mă îmbrac. iese prin dreapta.
Incepe să se întunece și amenință a ploaie.

SCENA VI

D-NA RAIU, PUPINEL

D-NA RAIU

ieșind, dă de Pupinel care o pândia

Mergi la tennis ?

PUPINEL

D-ta mergi ?

D-NA RAIU

Eu merg.

PUPINEL

Merg și eu ! Imi dai voie să te însoțesc ?

D-NA RAIU

Cum să nu, cu plăcere ! ies amândoi.

SCENA VII

D-NA RAIU, PUPINEL, CHEZAȘU, D-NA ZĂLOGEANU, O DOAMNĂ

CHEZAȘU
intrând prin fund

Nu știți ceva ? Deseară...

PUPINEL

Da... da... am auzit iese cu d-na Raiu. Chezașu se întâlnește în ușă cu d-na Zălogeanu.

D-NA ZĂLOGEANU

Faci ?

CHEZAȘU

Pardon ?

D-NA ZĂLOGEANU

O partidă, să mai căutăm pe cineva.

CHEZAȘU

Eu? D'aia m'am întors! Veniam, că amenința
a ploae. Unde sunt ceilalți?

D-NA ZĂLOGEANU

S'au dus!

CHEZAȘU

Pe ploae.

D-NA ZĂLOGEANU

Păi... nu plouă!

CHEZAȘU

vrea să iasă

Mă duc, să le duc o umbrelă.

D-NA ZĂLOGEANU

La revedere!

CHEZAȘU

o oprește

Știi ceva? Am aflat! Nu știu cine mi-a spus
adineaurea, cum stă cu chestia.

D-NA ZĂLOGEANU

nedumerită

Care chestie?

CHEZAȘU

Chestia pentru care îți tot bați capul s'o aflăm.

D-NA ZĂLOGEANU

Eu?

CHEZAȘU

D-ta! se uită la ea. Așa e ! Nu, d-ta ; d-na Ursea !...
vrea să iasă Mă duc să le duc o umbrelă.

D-NA ZĂLOGEANU

la stai ! Spune-mi ce vroia să știe d-na Ursea ?

CHEZAȘU

De Corbea ! Aici trebuie să deschid o paranteză.
Ai văzut că Manole Corbea vorbește de toate cu-
coanele cu multă ușurință. De una singură nu
spune niciodată nimic, de doamna Felicia Rădeanu...
nepoată-sa...

D-NA ZĂLOGEANU

Dacă e nepoată-sa !

CHEZAȘU

Nu e nepoată-să ?

D-NA ZĂLOGEANU

Nu !

CHEZAȘU

Chiar d-ta bănuiai !

D-NA ZĂLOGEANU

Eu ?

CHEZAȘU

D-ta! se uită la ea. Așa e ! Nu, d-ta ;.. doamna Ur-
sea ! Mă duc să le duc o umbrelă. vrea să iasă

D-NA ZĂLOGEANU

Ia stai !... stai !... M'ai făcut curioasă. Cum, nu e nepoată-sa ?...

CHEZAȘU

Știi că s'a măritat acum un an. Ei, doamna Felicia Rădeanu nu e nepoată-sa...

D-NA ZĂLOGEANU

E o femeie cu care trăește ?

CHEZAȘU

Mai rău ! E fie-sa !

D-NA ZĂLOGEANU

Nu mai pricep nimic !

CHEZAȘU

Doamna Rădeanu, care spunea el că e nepoată-sa, e un copil al lui din flori. Dar nu spune ! Am aflat eu, acum dela un bun prieten al lui, care mi-a spus să nu mai spui și pe la alții;.. d'aia te rog foarte mult...

D-NA ZĂLOGEANU

Nu ! Nu !... Cum spui c'o chiamă ?

CHEZAȘU

Felicia Rădeanu ! D-ta m'ai pus să întreb.

D-NA ZĂLOGEANU

Eu ?

CHEZAȘU

D-ta ! se uită la ea Așa e ! Nu ; d-ta,.. doamna Ursea !.. Mă duc să le duc o umbrelă.

D-NA ZĂLOGEANU

Du-te de le du o umbrelă.

CHEZAȘU

Dar te rog nu mai spune pela alții.

D-NA ZĂLOGEANU

Nu ! Nu !

CHEZAȘU

Umbrelă ? Umbrelă ? Pe-a mea am uitat-o la București. iese

D-NA ZĂLOGEANU

ieșind se întâlnește cu o damă care intră

O știi pe Felicia Rădeanu ? Să-ți spun ceva... Mi-a spus cineva care m'a rugat să nu mai spui și pe la alții... d'aia, te rog foarte mult.... ies amândouă.

SCENA VIII

DEA singură

E îmbrăcată cu rochia de tennis din actul I ; cu rachetă în mână. Vine veselă, dar când vede că afară s'a întunecat detot, se întristează. Se reazemă de geam, supărată și privește ploaia. Se 'ndepărtează de geam la primul tunet, se duce de pune racheta pe pian, îl deschide și supărată începe să facă câteva game. Pe urmă se duce din nou la geamul din fund, dar văzând că tot plouă se înapoiază la pian și începe să cânte câte o arie pe care n'o isprăvește, trecând dela una la alta și izbind, cu putere, pianul până când cântă serios câteva măsuri din *Serenada* de Braga.

SCENA IX

DEA la pian FLINTEA

Flintea vine prin dreapta cu racheta în mână și se oprește un moment, de se uită la ea. Dea îl vede, se oprește și începe să râdă.

DEA

Plouă !

FLINTEA

Da ! Păcat !

DEA

Mă gândiam, că te-ai dus și că te-a apucat ploaia.

FLINTEA

Imi pare bine c'am întârziat. De mă duceam, rămâneam acolo și pierdeam prilejul să aud *Serenada* cântată atât de frumos.

DEA

Nu cânt frumos deloc. Mai întâiu că n'am mai pus mâna pe pian, de când sunt aicea. Acuma, nu știu ce mi-a venit.

FLINTEA

Știam, că știi să cânti. O lună întreagă am stat aicea și te rugam să deschizi pianul. Te încăpățănaseși să nu vrei... și acuma...

DEA

Intâmplarea te-a făcut să vii !

FLINTEA

Da ! Intâmplarea ! Intâmplarea joacă un mare rol în viață !

DEA

Firește ! tăcere. Amândoi nu știu ce să spună.

FLINTEA

Imi pare rău, c'am făcut sgomot. Trebuia să vii încet, să nu m'auzi și pîtit, în vreun colț al odăii, să mă uit la d-ta și să te ascult !

DEA

Vrei ?

FLINTEA

Să-mi cânti ?

DEA

Da !

FLINTEA

Firește că vreau !

DEA

Atunci ascunde-te, să nu știu că ești aicea !

FLINTEA

se așează pe un scaun departe

Am găsit !

DEA

Nu ! În dosul meu, — să nu te văd ! — Așa ! Incepe să cânte din nou *Serenada*, dar nu e cum a cântat-o înainte. Acum e foarte turburată, după câteva măsuri se oprește. Nu pot ! Nu știu ! se întoarce și-l vede Nu te uita la mine ! la

o carte și citește!... Așa! începe din nou, acelaș lucru.
Se scoală necăjită și turburată.

FLINTEA

Nu te scula! Te rog! Cântă.

DEA

se așează din nou la pian Nu pot! începe din nou, de astădată
se supără și face câteva game. Lasă-mă! Nu vreau!

FLINTEA

Atunci să mă duc?

DEA

Nu te duce că tot nu mai cânt. Bine înțeles că
nu te țin. Mie nu mi se urăște singură... și pe
urmă vezi, că e doamna Raiu care te așteaptă pe
undeva.

FLINTEA

Doamna Raiu! Iar doamna Raiu? Și d-ta crezi
ce crede toată lumea? Crezi c'am venit pentru
d-na Raiu?

DEA

Așa se zice!

FLINTEA

Lasă să se zică. Puțin îmi pasă! Dintre toți
numai d-ta aș vrea să nu crezi, aș vrea să fii
sigură, că nu e d-na Raiu care m'a adus din nou.

DEA

cu o bucurie pe care nu și-o poate stăpâni

N'ai venit pentru dânsa?

FLINTEA

Nu !

DEA
amețită

Ce bine îmi pare !

FLINTEA
turburat

Da? Pentru ce?

DEA
își revine

Pentru bietul tata ! O iubește ! Și mă bucur
c'a scăpat de un concurent.

FLINTEA

Și nu ești curioasă să știi pentru cine m'am
întors ?

DEA
indiferentă

Defel !

FLINTEA

Cum? Am plecat deaicea Marția trecută. A tre-
cut Miercuri, Joi, Vineri... și Sâmbătă seara, când
nu se aștepta nimeni, v'ați pomenit cu mine.

DEA

Ne-am pomenit cu d-ta Sâmbătă, ai stat Du-
mineca și deseară pleci iar !

FLINTEA

Și ce trist o să fiu, Luni, Marți Miercuri !...

DEA

Joi și Vineri...

FLINTEA

mirat

Și Sâmbătă.

DEA

Sâmbătă n'o să mai vii iar?

FLINTEA

Nu mai viu.

DEA

tristă

Da?

FLINTEA

Cine s'a întristat?

DEA

Nu știu. Mai e cineva pe aicea?

FLINTEA

Nu e nimeni.

DEA

Atunci cine vrei să se întristeze, că noi suntem foarte veseli.

FLINTEA

trist

Da, foarte veseli. Dea începe din nou să cânte și vorbește cântând.

DEA

Îți place? Era o vreme, când cântam cinci cea-

suri pe zi. Pe urmă mi s'a urit, dar cântam foarte frumos odată!

FLINTEA

Știu! Te-am auzit la Ateneu, când a fost o serbare în folosul orbilor.

DEA

Erai acolo? Nu e adevărat.

FLINTEA

Eram acolo!

DEA

Ce-am cântat?

FLINTEA

»Patetica» lui Beethoven.

DEA

Așa e! începe „Patetica”. Asta!

FLINTEA

Aveai coadă pe spate și, când ai venit pe scenă, erai galbenă ca o ceară. Pe urmă, când s'a isprăvit, erai roșie, — ...

DEA

... ca o cireașă!

FLINTEA

Fie! Ca o cireașă!

DEA

Nu, dar așa se spune: galbenă ca ceară, roșie ca o cireașă,... banalități. încetează.

FLINTEA

Domnișoară Frunteș.... mai cântă !

DEA

Nu, că sunt enervată, începe din nou cu gamele și pe urmă închide pianul.

FLINTEA

Te rog !

DEA

îl deschide din nou

Nu mai știu ! face arpegii.

FLINTEA

E o lună de zile, decând pândiam prilejul să te pot găsi singură.

DEA

cântând

Acum o lună deabia am făcut cunoștința !

FLINTEA

M'ai cunoscut d-ta, și ne-am vorbit întâia oară! dar eu te cunosc demult, demult detot!... decând veniai, Sâmbătă seara dela școală, acasă.

DEA

Ai băgat de seamă ce rol frumos joacă Sâmbăta în vieța noastră?

FLINTEA

Umblai țanțoșă, pe stradă ; nu te uitai nici în dreapta nici în stânga, par'că erai tot supărată ; o luai pe strada Clementei, coborai prin Dionisie...

DEA

Și în colț, în strada Batiștei, pe cine să vezi totdeauna? Pe domnul Flintea!

FLINTEA

uimit

Cum?

DEA

imitându-l

Nu mă uitam nici în dreapta nici în stânga, eram tot supărată, dar te vedeam.

FLINTEA

Mă vedeai pe mine?

DEA

Nu era greu. Să vezi pe cineva în acelaș loc, ți se întipărește în minte. De vreo două ori nu te-am văzut, era spre toamnă...

FLINTEA

Da, fusesem bolnav.

DEA

Pe urmă te-am văzut din nou!

FLINTEA

Și cunoștința n'am făcut-o decât aicea, acum o lună!

DEA

Când ai întâlnit și pe doamna Raiu.

FLINTEA

Nu e adevărat, m'am gândit mereu numai la

d-ta! Nu îndrăzniam să m'apropii, pentrucă îmi era frică să nu te supăr,... dar am plecat deaicea trist și abătut!.... Când am ajuns în București, mi-am dat seama că n'am fost destul de întreprinzător!. Imi părea rău, c'am plecat fără să-ți vorbesc... fără să-ți spun o vorbă cât de neînsemnată... și-a început să mă muncească dorul, un dor cumplit de d-ta, așa încât deabia așteptam să pot veni din nou! In tren eram turburat și totuș aveam ceva care îmi dădea o îndrăzneală fără margini. Simțiam că ceva mă împinge înainte, eram sigur că ce n'am putut să spun o lună întreagă, o să-ți pot spune astăzi Pe urmă te-am văzut sus la tennis, cu bătrânul Corbea și.... nu știu pentru ce... iartă-mă.... dar mi-am închipuit că m'aștepti pe mine, prea era ciudată întâlnirea, prea ai fost prima persoană pe care am văzut-o intrând în gară. Dea!... îi ia mâna. Ea i-o trage și se apucă din nou să cânte.... Uite, spune-mi o vorbă!... Una singură!... Spune-mi că știai că viu și că pe mine m'așteptai acolo sus!... Spune-mi că m'așteptai, altfel nu-ți mai pot spune nimica.

DEA

cântând la pian

Da!

FLINTEA

Mă mir, cum ai putut crede că nu viu pentru tine!... pentru d-ta!...

DEA

N'am crezut!

FLINTEA

Adevărat ?

DEA

Da! Toți au spus, când au citit telegrama: «Vine pentru dânsa»... pentru doamna Raiu... și eu mi-am spus în mine... «nu se poate, vine pentru mine»!...

FLINTEA

Dea ! M'ai amețit... pot nădăjdui... pot nădăjdui... că dacă ți-aș spune... să fii a mea, nu te-ai împotrivi ? Pot să cred... că clipa asta, când îți fac cea dintâi mărturisire... e și clipa logodnei noastre și că nimic și nimeni nu ne poate despărți ? Dea nu mai cântă. De ce taci ?... Spune-mi, spune că mă iubești, cum te iubesc eu !... Dă-mi mâna... nu i-o dă Ridică ochii tăi frumoși și uite-te la mine... lasă-mă să citesc în ei... răspunsul... pe care îl aștept... Dea începe să cânte fraza celebră din „Bohema“. O ! Dea... îți mulțumesc... îți mulțumesc !... Ce dulce ești, ce dragă îmi ești !... Nu spui nici o vorbă... și totuș mi-ai răspuns... ! Ce se petrece în sufletul tău acum, exprimi pe clapele dela pian... fiorul dragostei care te amețește îl lași să tremure pe clapele lui... O ! lasă-mă, lasă-mă să-mi trec buzele pe degetele tale albe, cum le treci pe ele pe clapele dela pian... Dea !... vrea s'o sărute și dânsa nu se lasă. Se ferește fără să ridice mâinile după pian. Cântă mereu «Bohema».

DEA

Lasă-mă !

FLINTEA

se luptă

Cântă !

DEA

Lasă-mă !

FLINTEA

Cântă, cântă mereu! li ține brațele și o sărută lung. Dea a încetat să cânte și rămân amândoi îmbrățișați până când intră Corbea care îi vede. Se oprește și începe să fredoneze aceeaș arie din «Bohema». Dea tresare. Flinteia întoarce capul și se despart. Dea își ascunde fața în mâini.

SCENA X

DEA, CORBEA, FLINTEA

DEA

Ne-a văzut ! Ne-a văzut !

FLINTEA

ii râde lui Corbea

Nu-i nimic.

CORBEA

amărit

V'am văzut !

FLINTEA

Îți aduci aminte de vremurile d-tale frumoase deodinioară ?

CORBEA

Nu-mi aduc aminte de nimic !

DEA

Dumnealui nu-și aduce aminte de nimeni.

CORBEA

...Și de nimic ! obosit se așează pe un scaun

DEA

Tot plouă ?

CORBEA

Tot !

DEA

Și ai venit deacolo pe ploae ?

CORBEA

Da ! Ceilalți au mai rămas.

DEA

Ai venit singur ?

CORBEA

Era umezeală.

DEA

Te doare ?

CORBEA

Mă doare !

DEA

Piciorul ?

CORBEA

amărit

Piciorul !

DEA

Mă duc ! La revedere ! se mai uită la Flinteă și fuge prin dreapta. Corbea rămâne pe scaun și Flinteă, care de când a intrat Corbea, fredonează aria din „Bohema“, umblă turburat până când se scoală Corbea și vine în față.

SCENA XI

CORBEA, FLINTEA

CORBEA

sculându-se, vine în față, fredonând și el „Bohema“

Imi pare rău că am venit ! V'am turburat.

FLINTEA

Nu face nimic!

CORBEA

Nu mai aveți ce să vă spuneți. Il privește urit

FLINTEA

Totdeauna ai ce să spui !

CORBEA

Dar deocamdată v'ați spus tot.

FLINTEA

Tot ! fredonează

CORBEA

Te iubește ?

FLINTEA

Mi se pare.

CORBEA

Precum ți se pare că o iubești. fredonează

FLINTEA

după o pauză

Dragă mi-e fata asta ! Ai văzut ce ochi are ?

CORBEA

I-am văzut.

FLINTEA

Ca două ținte !

CORBEA

Și îți țintuește inima.

FLINTEA

Ai văzut ce suflet ?

CORBEA

Da !

FLINTEA

Ce dragălășenie ?

CORBEA

Da !

FLINTEA

Ce nevinovăție ?

CORBEA

Da !

FLINTEA

Era și greu să nu vezi d-ta !

CORBEA

Pentru ce ?

FLINTEA

Pentru că ai trăit atâta în mijlocul lor, încât poți să faci deosebirea. Ai cunoscut vreodată o ființă atât de fermecătoare?

CORBEA

Nu !

FLINTEA

Atât de copil ?

CORBEA

Nu !

FLINTEA

Atât de vioae ?

CORBEA

Nu !

FLINTEA

Atât de...

CORBEA

Nu !

FLINTEA

se așează pe scaun

M'a amețit ! pauză Te miri ! Firește vă mirați toți. Auzisem că lumea deaicea credea, că viu pentru d-na Raiu. E nostim că și d-na Raiu crede la fel.

CORBEA

Dar nu mai crede.

FLINTEA

Zău ?

CORBEA

Eram toți la tennis, când a început să plouă!
Numai veniați și d-na Raiu mi-a spus că sunteți
pe semne amândoi aicea, ... că știe că o iubești
pe Dea Frunteș și atuncia am venit iute...

FLINTEA

Iute ! De ce ?

CORBEA

Pentru că fata asta asta îmi este dragă ! Știi !
am văzut-o crescând ! Odinioară mergeam des în
casă lor. Sunt foarte bun prieten cu Generalul !

FLINTEA

Ești bun prieten cu Generalul ?

CORBEA

Din copilărie !

FLINTEA

se scoală

Atunci...

CORBEA

Atunci, ce ?

FLINTEA

Dacă ne-ai da o mână de ajutor ?

CORBEA

ironic

Eu ? !

FLINTEA

Spui că ții mult la Dea !

CORBEA

Vă spuneți pe nume ?

FLINTEA

Da ! *pauză* Dacă ții la dânsa și dacă ești prieten cu Generalul, îți vine ușor să pui o vorbă bună...

CORBEA

Eu ?

FLINTEA

Să-i spui că ne iubim...

CORBEA

Eu ?

FLINTEA

Că vreau s'o iau pe Dea...

CORBEA

Să-i spui eu ?

FLINTEA

Și că numai să vrea dânsul și nunta se poate face cât decurând. Ne-ai cununa d-ta.

CORBEA

Cu doamna Raiu.

FLINTEA

Doamna Raiu o să dispară.

CORBEA

Crezi ?

FLINTEA

O să înțeleagă că o iubesc prea mult pe Dea,
ca să mai petrec cu dumneaei.

CORBEA

Și ce rău faci !

FLINTEA

Pentru ce ?

CORBEA

insinuant

Pentru că un tânăr la vârsta d-tale nu trebuie
să se însoare.

FLINTEA

După d-ta nu trebuie să se însoare nimeni
niciodată. Nici d-ta nu te-ai însurat !

CORBEA

Eu spun să te însori, dar nu acum !

FLINTEA

De ce ?

CORBEA

Insurătoarea nu e bună, decât dela 30 ani

în sus. Să te însori acuma, ar însemna să clădești o casă. Începând cu mansarda, și nu se poate, e în zadar !

FLINTEA

Nu mă mir că-mi vorbești astfel.

CORBEA

Eu nu m'am însurat, pentrucă n'am găsit cu cine.

FLINTEA

În schimb am găsit eu !

CORBEA

Ești prea tânăr.

FLINTEA

Căsătoria n'are vârstă. Te'nsori când găsești.

CORBEA

Și pe urmă te desparti !

FLINTEA

Eu n'o să mă despart !

CORBEA

E fatal. Cei mai frumoși ani ai vieții îi trăești cu aceeaș femeie, în loc să petreci cu o mie. La 25 ani, când sufletul fierbe în dragoste, când îți place una și alta, trebuie să te gândești la soția ta ! Seara, când ieși pe stradă și îți place o fe-

meie care trece, nu o poți urmări, ca să petreci noaptea cu dânsa, pentrucă acasă te așteaptă cu masa și pentrucă, după masă, trebuie să ieși cu ea.

FLINTEA

Dac' o iubești....

CORBEA

O iubești un an, doi, și pe urmă ți se urăște.

FLINTEA

Depinde !

CORBEA

Ascultă-mă pe mine ! Eu am trăit și știu.

FLINTEA

Ai trăit altfel decum vreau să trăesc eu.

CORBEA

La o vârstă oarecare, toti suntem la fel.

FLINTEA

Te 'nșeli !

CORBEA

Nu mă 'nșel deloc. Incearcă de fă cum vrei și peste doi ani ai să vii la mine să-mi spui : «Domnule Corbea, ai avut dreptate !»

FLINTEA

Dar dacă ți-aș spune : «Domnule Corbea, n'ai avut dreptate!»

CORBEA

Ar însemna că degeaba am trăit, nu cunosc lumea! La vârsta d-tale trebuie să treci din brațele uneia, în brațele alteia; trebuie să sorbi plăcerea vieții până în fund, cu sete, și după ce vei fi obosit...

FLINTEA

Să mă 'nsor!

CORBEA

Să te 'nsori!

FLINTEA

După ce voi cheltui cu altele tot prisosul dragostei, care clocotește în mine, după ce mă voi istovi cu desăvârșire, să mă duc să găsesc o fată nevinovată, dornică de iubire, căreia să-i aduc un trup istovit și un suflet gol?

CORBEA

N'are să bage de seamă, pentrucă prin forța lucrurilor ^{te} vei fi credincios.

FLINTEA

Credință pe prețul ăsta, nu cred să vrea.

CORBEA

N'o să știe.

FLINTEA

O să știu eu și voi avea muștrări.

CORBEA

Vei fi petrecut!

FLINTEA

De ce să nu petrec cu dânsa dela început?

CORBEA

enervat

Pentru că dânsa, e dânsa, una ! Pentru că celelalte, sunt celelalte, mai multe ! Vezi eu țiu la Dea, și pentru că știu ce-o să se întâmple de-aia nu numai că n'o să ajut la înfăptuirea acestei căsătorii, dar mă voi împotrivi din răspuțeri să nu se facă.

FLINTEA

Eu credeam, să ne poți fi de folos.

CORBEA

Altădată !

FLINTEA

Altădată, când ? Ea se mărită și eu rămân fără dânsa.

CORBEA

Găsești alta.

FLINTEA

A, nu ! Pe ea o vreau !

CORBEA

Vei fi nenorocit. Ai avut prilejul, să cunoști pe una din cele mai frumoase și din cele mai dorite femei din București,—pe d-na Raiu ! Știi cine e femeia asta ? Femeia după care aleargă toată lumea și căreia îți este foarte greu să-i placi !

E foarte greu să te apropii de dânsa. Au fost

bărbați, cari și-au cheltuit averea întreagă. și n'a fost chip. Au fost alții din prietenii mei, cari s'au împușcat, cari au murit, pentrucă n'au putut fi iubiți de dânsa... Și d-ta... care ai norocul cel mai mare.. care te-ai întâlnit cu dânsa fără s'o cauți... care te iubește fără să vrei.. care ți se dă—fără s'o ceri—ai fi în stare să treci pe lângă dânsa și să nu o iei în seamă? Te-ar râde toată lumea, ai fi singurul, unicul, și te-ar urmări pretutindeni batjocura tuturor. Ia gândește-te! să trăești cu dânsa... cu d-na Raiu !., insinuant — «Cine e cu Alisa Raiu?» — «Flintea ! !...»

«Nu mai e chip să te apropii de Alisa Raiu din pricina lui Flintea!.. «Uite-o pe Alisa Raiu la teatru în loje !...» Toți te caută pe d-ta în stal.. Alisa Raiu, la șosea cu automobilul; Flintea e pe jos sau în trăsură ! Pe stradă trece Alisa Raiu cu o prietenă, — «Uite-l și pe Flintea !» «Nu se mai isprăvește odată ? !...» «Tot cu Flintea e !...» Și bărbații turbează ! D-ta îți nutrești vanitatea. Te urăsc toți, ai numai dușmani, iar seara când treci pragul odăii de culcare, în alcovul, care vă înăbușe suspinele unei dragoste fără pereche, o să ți se pară că vezi pretutindeni ochii celorlalți, cari te sfâșie cu privirea, brațele celorlalți, cari te dau la o parte, și în sărutarea ei culegi suspinul atâtor, cari așteaptă să-ți ia locul. Nu ?

FLINTEA

ispitit

E frumos !

CORBEA

incântat

Păi vezi !

FLINTEA

Dar m'am ferit totdeauna de ce-mi spui d-ta. N'am voit niciodată, să am astfel de legături pentrucă mă știu: sunt sentimental și nu mă mai pot despărți !

CORBEA

Îți închipui. Te despartți ușor, când cu gândul nu gândești. Dacă te căznești să te despartți, nu se poate; dar dacă lași vremea să treacă, te despartți, fără să simți. Vine dela sine. Când te căznești să rupi marca după plic, vezi că nu se poate. Ia aruncă plicul într'un sertar, vei vedea că, după câtăva vreme, marca se deslipește singură fără nici o caznă. Așa sunt și legăturile de soiul acesta. Vremea deslipește singură !

FLINTEA

De-ar fi așa de ușor !

CORBEA

aprins

Vei izbuti totdeauna, în dragoste, mulțumită fizicului și eleganței d-tale !

FLINTEA

hotărît

Nu încerc! Sărutările unei guri pe cari le-a dat și altora nu mă ameteșc ! Brațul care se întinde

spre mine, cum s'a întins spre alții nu mă ispi-
tește! Imi place tinerețea, tinerețea sănătoasă și
plină de farmec!

CORBEA

Sunt fete cari n'așteaptă decât asta! Dragoste!
Grizetele, cum sunt la Paris și cum găsești și la
noi, nu trebuie să te duci până acolo. Grizeta!
Râsul ei se amestecă cu plânsul. E dragostea le-
gată de primele raze dela soare, ea e amintirea
vremurilor de student sărac în mansarda fără foc,
unde te încălzește ea. Are douăzeci de ani și nu
o poți avea decât la vârsta pe care o ai d-ta.
Are douăzeci de fizionomii într'o singură zi și ți
se pare că ai avut douăzeci de femei!

FLINTEA

A avut-o și altul înaintea mea.

CORBEA

Nu! Pentru fiecare e alta, și te poți lăuda că
a fost pentru tine, cum n'a fost pentru altul!

FLINTEA

E ciudat cum îmi vorbești! Nu știu ce să cred?
Crezi într'adevăr, că e o nenorocire pentru Dea,
sau e numai omul bătrân care vrea să împiedice
o dragoste, pentrucă lui i-a trecut vârsta să iu-
bească?

CORBEA

supărat

Mie nu mi-a trecut vârsta și d-tale îți spun să
iubești!

FLINTEA

Da, dar nu pe Dea!

CORBEA

Fiindcă Dea nu e pentru vârsta d-tale. La vârsta d-tale trebuie să ai un apartament al d-tale singur! Femeile adoră să vie într'o «garsonieră», pentrucă știu ce se petrece acolo. In pernele moi ale sofalei, a rămas parfumul dragostelor din trecut, cum a rămas în odaie mirosul țigaretelor fumate. Câte lacrimi n'au curs pe sofa! Câte suspine n'au rămas aninate de colțurile tainice ale odăii! In covor se îngroapă sunetul pașilor, sunetul vorbelor și virtutea pierdută. N'ai idee ce impresie face asupra femeilor un interior cald și orânduit cu gust! O fotografie aruncată într'adins pe un raft de bibliotecă sau un tablou aruncat într'un colț al odăii, îndeamnă pe o femeie la dragoste, mai iute ca vorbele d-tale înflăcărare. Multă vreme, femeile n'au putut să mă înfrunte, când au văzut pe un perete frumosul și banalul «Le vertige», iar pe mescioara de lângă sofaua cu pernele moi, o reproducere a tabloului lui No-denbruch «Le Contentement».

FLINTEA

Ciudat! începe să se lumineze după ploae.

CORBEA

Foarte ciudat! Dar ce vrei? Au și femeile slăbiciunile lor, precum avem noi pe ale noastre

Un ciorap subțire bine tras pe un picior admirabil, nu te amețește când doamna își ridică rochia, să treacă strada sau să se urce în trăsură? Aceasta este «Le vertige». Iar cârlionțul blond, care Doamne ferește !... nici nu s'a gândit dumneaei să-l lase să atârne pe după ureche, nu-ți produce aceeaș plăcere estetică pe care ți-o dă un tablou al lui Gandara?... Iată și «Contentement»-ul nostru, și iată cum luptă se dă între slăbiciunile noastre și slăbiciunile lor, până când e fatal să învingă unele și să cedeze altele.

FLINTEA

Pe urmă i s'a urît cu tine, pleacă și tu suferi.

CORBEA

Te consolezi în altă parte.

FLINTEA

Iți foarte mulțumesc.

CORBEA

Asta e frumusețea ! Nu traiul liniștit al căsniciei montone: aceleași odăi, aceeaș femeie, aceeaș conversație, aceleași neînțelegeri. N'am dreptate ?

FLINTEA

N'ai !

CORBEA

cu mânie

Pentru că n'ai încercat, să vezi cum e altfel. Ia încearcă ! Uit'o pe d-na Raiu... nu scăpa pri-

lejul!... li plac, la nebunie, domnii mai tineri decât dânsa. Uite pun rămășag, că cel din urmă amant al ei nu s'a născut încă !

Intră d-na Raiu prin stânga.

FLINTEA

Mulțumesc!

SCENA XII

ACEIAȘI, D-NA RAIU, GENERALUL

pe urmă DEA

D-NA RAIU

venind spre ei

Vorbiți despre mine ?

CORBEA

Da. Vorbim despre femei în general și prin urmare și despre d-ta, care ești mai femeie ca oricare alta.

D-NA RAIU

cu cochetărie

Nu te mai schimbi defel !

CORBEA

Deocamdată joc rolul lui Cyrano. El iubește și eu vorbesc !

D-NA RAIU

lui Flintea

Pentru d-ta ?

FLINTEA

supărat

Eu ?

CORBEA

Pentru dumnealui. Ceeace îți spun, nu este alt-
ceva decât expresiunea sentimentelor lui.

FLINTEA

intervine

Domnule Corbea....

CORBEA

Lasă. Va veni vremea să vorbești și d-ta pen-
tru alții! Vezi, bărbații se deosebesc de femei prin
aceea, că la o oarecare vârstă, noi ne ajutăm
unii pe alții.

Întră Dea, cu rochia dela începutul actului, merge la tatăl-său și-l
ia de braț. Flinteia merge spre dânsa.

CORBEA

doamnei Raiu

Ai avut dreptate! I-am găsit aicea pe amândoi,
amețiți de muzică și de sărutări.

D-NA RAIU

Am priceput!

CORBEA

Ce?

D-NA RAIU

....Neastâmpărat, vioiu, îngrijit peste măsură, ochii
îți scânteiază, umfli nările...

CORBEA

Te 'nșeli!

D-NA RAIU

Ba nu mă 'nșel deloc.

Corbea, plictisit, se îndepărtează. Doamna Raiu merge după dânsul, dar Generalul îi taie drumul și Dea rămâne cu Flintea.

GENERALUL

amabil

Stimată doamnă !

D-NA RAIU

enervată

Plec !

GENERALUL

Pas possible ! Unde ?

D-NA RAIU

La București. umblă agitată prin fund

CORBEA

Generalului

Aș vrea să-ți spun o vorbă.

GENERALUL

cu ochii după d-na Raiu

Plec !

CORBEA

Unde ?

GENERALUL

La București. merge spre Dea Plecăm la București.

DEA

veselă

A ! ce bine îmi pare ! lui Flintea Plecăm împreună.

SCENA XIII
ACEIAȘI, PUPINEL

PUPINEL
intră mergând spre Corbea.

Domnule Corbea, te căutam....

CORBEA

Plec !

PUPINEL

Unde ?

CORBEA

La București !

PUPINEL

Și pe mine cui mă lași ?

CORBEA

Vino și tu !

PUPINEL

Ca să fac ce ?

CORBEA

arată pe d-na Raiu care stă abătută într'un colț.

S'o consolezi ! iese prin stânga

CORTINA CADE

ACTUL III

La București. Odaie luxoasă în casa lui Manole Corbea. Atmosferă caldă și prietenoasă. Lux. Un divan mare, sprijinit de o bibliotecă. Mobilă de piele. Tablouri în cari predomină nudul. Fotografii de femei, aruncate pe ici, pe colo. Telefon pe birou, în dreptul divanului. Ușă în fund (intrare); la dreapta altă ușă, iatacul. Fereastra, la stânga, dă în stradă. Covorgros. Totul trebuie să-ți dea impresia „garsoneriei” pe care a descris-o el în actul al II-lea. Scena XI.

SCENA I
CORBEA PUPINEL

PUPINEL

Mi-ai spus așa : «Vino, ca s'o consolezi». Am venit, și când vreau s'o consolez, nu mă primește.

CORBEA

N'a venit vremea.

PUPINEL

Eu sunt grăbit, n'am vreme să aștept. Și vrei să-ți spun una ? M'ai nenorocit !.

CORBEA

Eu te-am nenorocit, ori ea te-a nenorocit ?

PUPINEL

Amândoi. Mai mult d-ta decât dânsa.

CORBEA

Te rog să te explici.

PUPINEL

Nu trebuia să-mi spui, să viu. Acolo aveam odaia plătită până la sfârșitul lunei. Mi-ai spus :

«Vino» și... am venit ! Dacă rămâneam, mă agățam de altcineva și o uitam. Așa, aici nu mă primește și adineaurea am văzut-o pe stradă și-am înnebunit. O iubesc !

CORBEA

Văd !

PUPINEL

Așa sunt eu : când n'o văd, uit ; dar când o văd, iar încep frământările !

CORBEA

Ți-am spus eu, că ești încă prea tânăr. Nu poți dela început, să fii cum vrei să fii. La vârsta d-tale ai un prisos de sentimentalism pe care trebuie să-l cheltuești.

PUPINEL

Poftim, sunt gata !.. Mai mare risipitor ca mine nici că mai găsești !

CORBEA

Risipește-l, dar nu cu d-na Raiu.

PUPINEL

De ce ?

CORBEA

Pentru că doamnei Raiu nu-i trebuie dragoste cu scrisori, cu suspine și cu priviri melancolice.

PUPINEL

Păi... eu ce vreau ?

CORBEA

Altceva ! D-ta trebuie să iubești. În sufletul dumitale nu s'a aprins încă flacăra...

PUPINEL

Care flacăra ?

CORBEA

O flacăra pe care o avem toți, tăinuită, nebănuită în sufletul nostru, la vârsta pe care o ai. Se aprinde în suflet în apropierea unei femei frumoase și numai după ce a mistuit tot acolo înăuntru, numai atunci poți petrece, cu femeile cari nu cer dragoste cu scrisori, cu suspine și cu priviri melancolice. Trebuie să iubești !

PUPINEL

nedumerit

Iubesc !

CORBEA

Pe cine ?

PUPINEL

Pe doamna Raiu.

CORBEA

Nu-i trebuie iubirea d-tale ! Din pricina asta se și ferește ! Consumă-ți cu prisosință idealismul tinereții pe care-l porți în suflet, și apoi du-te de-i spune : «Doamnă, a ars benzina !»

PUPINEL

Ciudat !

CORBEA

Flacăra ți-o aprinde, într'o dragoste senină, o fată, care nu-ți va fi niciodată soție !

PUPINEL

D-ta vorbești astfel ?

CORBEA

Eu ! Sunt oameni cari iubesc prea târziu, târziu detot, și aceia sunt cei mai nenorociți.

PUPINEL

Da ? Și cu toate acestea sunt nebun după dânsa ! Cu cât trece vremea mai mult, cu atât mă aprind mai grozav. Dar ce folos !

CORBEA

Firește, una spui și una simți. Te-ai aprins pentru d-na Raiu, e dragostea d-tale dintâi și ai nemerit-o rău. Cu o fetiță era mai lesne ; cu dânsa e mai greu . . . . Incep geloziiile !

PUPINEL

E cumplit !

CORBEA

Firește ! E cumplit !

PUPINEL

Trecutul ei mă doare !

CORBEA

Are și de ce ! O fată n'are trecut, pe când d-na Raiu are mai mult trecut decât viitor.

PUPINEL

Da, trecutul acela mă 'nnebunește. În fiecare zi aud altele și sufăr, sufăr îngrozitor!

CORBEA

Pentru că ești copil. Ai crezut să petreci cu o femeie, și când colo ai căzut în cursa inevitabilă vârstei pe care o ai. Trecutul femeii este chinul cel mai îngrozitor pentru omul care o iubește. Tot ți se pare, că nu e cu tine cum a fost cu ceilalți ; bănuiești că pe ceilalți i-a iubit mai mult decât te iubește pe tine ; că le-a dat lor mai mult decât îți dă ție....

PUPINEL

O ! așa e ! Cum le știi toate !

CORBEA

Intr'o dragoste ca aceasta, cum vrei s'o ai, trecutul pentru dânsa nu e nimic și pentru d-ta e totul. Ea își uită trecutul, dar nu-l uiți tu !

PUPINEL

Firește ! Aș uita însă trecutul, dacă sunt sigur că numai eu sunt prezentul !

CORBEA

Nici atunci nu vei fi liniștit. Vei vroi să fii sigur că al d-tale e și viitorul.

PUPINEL

Vezi, vezi că sunt un om nenorocit !

CORBEA

Ascultă-mă pe mine ! Iubește, iubește, cu tot focul celor douăzeci și patru de ani pe care îi ai. Dă-te cu totul unei dragoste sincere și curate, și nu te mai juca... cu vieța ! Nu poți să nu iubești măcar odată ! Dacă te stăpânești acuma, vei vedea că mai târziu slăbești și nu mai poți ține frâu inimei și atunci te pomenești la o vârstă când nu se mai poate, că... îi dă o lacrimă.

PUPINEL

Că ?

CORBEA

râde

Se-aprinde flacăra ! Nu mori până nu iubești, odată, și mai bine e să iubești acuma decât să iubești mai târziu.

PUPINEL

Și doamna Raiu !

CORBEA

Nu face nimic, te așteaptă. Du-te, du-te înapoi copilule, mori de dragul unei panglici albastre pe care d-ra X, o are în părul ei negru ; tremură o seară când întâia oară îi ții mâna mai mult în mâna ta ; aproprie-te ușor și o sărută, vei vedea cât de dulce e fiorul care o pătrunde ; roag'o să-ți spună că te iubește... frământă-te în îndoala că nu vei fi iubit niciodată ; suferă, suferă și plângi, fără să știi pentru ce plângi, vei înțelege că dragostea adevărată, dragostea de care ai nevoie a-

cuma este dragostea care suspină sub o fereastră închisă, nu e dragostea care râde în dosul unei uși care ți s'a deschis.

PUPINEL

Și apoi ?

CORBEA

Apoi ? Apoi ? Vei fi ca mine. Ți se vor culca pe divanul decolo toate femeile pe cari le dorești. Și nu-ți vei prinde inima de nici una dintre ele ! Nu începe vieța așa cum ar trebui să o sfârșești. Dragostea unei fete e un pian... dragostea d-nei Raiu e o pianolă. Pianul trebuie să-l faci să cânte; pianola cântă singură. Ai văzut vreodată ?

PUPINEL

Am văzut !

CORBEA

Nu e nici o deosebire între o cutie pe care o învârtești și cântă singură și între clapele unui pian adevărat pe cari le faci să sune ! Nu ? cum stă în dreptul mesei, simulează un cântec la pian și fredonează „Bohema“.

PUPINEL

Grozav te-ai schimbat !

CORBEA

Nu m'am schimbat, dar îți vorbesc, cum trebuie să-ți vorbească un om mai în vârstă, care știe ce e vieța. Vezi notele ?... *Si.. Do.. Mi... Fa ? La*

pianola... Si, sună singur.. Do... sună singur.. Mi.. și Fa... asemenea. La pian, trebuie să știi să-l faci să sune și pe Si... și pe Do... și pe Fa... iar când vei vedea că sună pentrucă l-ai făcut tu să sune, plăcerea... trebuie să fie neînchipuit de mare.

PUPINEL

Domnule Corbea, mi se pare că ai dreptate.

CORBEA

Imi pare bine că mă 'nțelegi. sună telefonul «Da !.. da !... Când vei vrea.. Vino, vino numaidecât!. fi-rește !.. Te aștept!.. Bine... La revedere!» închide aparatul. In glasul ei vei afla o altă melodie. In glasul ei cântă dragostea care începe să înflorească ; în vorbele ei nemeșteșugite vei găsi un dor de viața fără pereche : Primăvara ! Doamna Raiu...? D-na Raiu este o femeie obosită. In glasul ei e viața care petrece; în vorbele ei meșteșugite, vei citi experiența unui trecut care te face să suferi. Pentru o fată ești prima dragoste și trecutul fetei ești d-ta.

PUPINEL

Să mă 'nsor !

CORBEA

Nici asta nu e bine. Pentrucă a doua zi de nuntă nu mai e a d-tale !

SCENA II

ACEIAȘI, FECIORUL

FECIORUL

intră și-i spune încet lui Corbea:

A venit o doamnă!

CORBEA

Cine e?

FECIORUL

Nu știu n'am văzut-o niciodată.

CORBEA

N'ai întrebat-o?

FECIORUL

N'a vrut să-mi spuie. Spune că vrea să vă vadă.

CORBEA

Bine! lui Pupinel Dragul meu, a venit cineva la mine, așa încât treci puțin dincolo. Te chem numai-decât. Ți deschide ușa din dreapta. E odaia mea de culcare. Pupinel iese. Feciorul iese prin fund și introduce pe d-na Raiu. Corbea rămâne mirat.

SCENA III

CORBEA, D-NA RAIU

D-NA RAIU

intrând

Nu te așteptai! Intr'adins n'am vrut să spun cine sunt, ca să-ți închipui că e cine știe cine...

CORBEA

mirat

Intr'adevăr....

D-NA RAIU

Treceam pe aici, am văzut geamurile deschise și mi-am zis să vii să te surprind. Credeam că nu primești la ora asta.

CORBEA

Ai venit, fiindcă știai că nu primesc?

D-NA RAIU

Știam că la anumite ore nu avea nimeni voie să te supere.

CORBEA

S'au schimbat vremurile, doamnă!...

D-NA RAIU

Înbătrânim!

CORBEA

Numai eu!

D-NA RAIU

Firește! Nu m'am gândit decât la d-ta. Eu n'am îmbătrânit la 35 de ani.

CORBEA

mirat]

35?

D-NA RAIU

In vreme ce d-ta la 56....

CORBEA

52 I

D-NA RAIU

Singur mi-ai mărturisit că ai 56.

CORBEA

Se poate. Am spus și eu mai mult, cum spui d-ta mai puțin.

D-NA RAIU

În orice caz, eu nu scad atât cât scazi d-ta.

CORBEA

Ce vrei? Cu cât se 'nmulțesc anii, cu atât ești înclinat să scazi mai mult. Acuma ai 35? Pui rămășiță, că deabia peste 4 ani vei avea 36.

D-NA RAIU

Și d-ta peste 4 ani?

CORBEA

Eu poate să am tot 52.

D-NA RAIU

Și pentru ce?

CORBEA

Ca să-ți dau timpul să te apropii de mine.

D-NA RAIU

Cum ai văzut o femeie la d-ta acasă, ai început cu obiceiurile. Până mai deunăzi erai tăcut

și obosit... Se vede că întorcându-te aicea, te amețește parfumul dragostelor trecute?!

CORBEA

Pentrucă-ți fac curte? Sunt prea bătrân să mai iubesc!

D-NA RAIU

... Pe mine?

CORBEA

Firește! N'am nici o trecere la d-ta până în ziua când te vei despărți de Flinteă.

D-NA RAIU

tresare

De Flinteă?

CORBEA

Nu cumva s'a isprăvit?

D-NA RAIU

Nu putea să se isprăvească, pentrucă n'a început.

CORBEA

Cum?

D-NA RAIU

Și nici n'o să 'nceapă. Deocamdată el nu s'a gândit la mine, eu nu mă mai gândesc la el!

CORBEA

Deocamdată? Faci foarte rău!

D-NA RAIU

Să nu mai vorbim.

CORBEA

Eu credeam, că ai venit tocmai ca să vorbim
De multă vreme sunt duhovnicul și sfătuitoarul
d-tale... din nenorocire, pentru că deaceea n'am
putut să-ți fiu altceva. la să vedem : unde ați
ajuns ?

D-NA RAIU

Nu te mai obosi să vii după noi !

CORBEA

Nu se poate.

D-NA RAIU

El nu are în gând decât pe Dea Frunteș...

CORBEA

El ! Dar ea ?

D-NA RAIU

Am venit cu ei în tren într'adins, ca să-mi dau
seamă...

CORBEA

Și ?

D-NA RAIU

Il iubeste și ea !

CORBEA

Mult ?

D-NA RAIU

Mai mult decât arată.

CORBEA

Și crezi că Dea poate fi o piedică în calea d-tale?

D-NA RAIU

Negreșit!

CORBEA

Să-mi dai voie să cred, că n'ai decât 25 de ani.

D-NA RAIU

Îți mulțumesc. Nu mă supăr!

CORBEA

Ești tot atât de tânără ca și Dea și judeci cum judecă și dânsa. Crezi că dragostea lor te poate împiedica? Defel, dimpotrivă! Între amândouă, d-ta ai mai multe mijloace ca dânsa să-l ametești și să-l faci să te iubească, ba chiar s'o uite.

D-NA RAIU

Mi-a luat-o dânsa înainte.

CORBEA

D-ta o întreci. Crezi că-l iubește?... Ți se pare. La vârsta ei, fetele iubesc întâiu pe verișorul cu care au petrecut vacanța, apoi pe băiatul grădinarului care se 'ntoarce dela școală, și în ziua când au ieșit în lume, pe primul domn care le spune: «Ce frumoasă ești, domnișoară!» Și pe ve-

rișor, și pe grădinar, și pe domn îl uită lesne, ca să se mărite mai târziu cu cineva care are avere, situație și nume. D-ta i-l poți lua pe Flintea și te sfătuesc chiar să-l iei, pentrucă dânzei îi faci un bine și d-tale îți faci cheful.

D-NA RAIU

E greu să-i desparți acuma.

CORBEA

O să-l uite.

D-NA RAIU

Crezi că noi femeile suntem ca d-v.?

CORBEA

Și «noi» bărbații suntem ca d-v. femeile? La vârsta lor uităm lesne. Mai târziu, da, uităm mai greu, pentrucă ne agățăm de o dragoste cu teama ca nu cumva să fie cea din urmă!

D-NA RAIU

La ei e dragoste mare, și dragostele mari se desfac anevoie.

CORBEA

Nu-mi vorbi de dragoste care să ție. În viața mea o singură pereche am văzut-o iubindu-se decând o știu. Aceștia! arată un tablou. Decând l-am cumpărat, de vreo 20 ani, amândoi au rămas îmbrățișați... și știi pentru ce? Pentrucă nu trece pe acolo nici o femeie la care să se uite el și nici un bărbat la care să se uite ea. D-ta, care toată viața

ai fost iubită de bărbați și dușmănită de femei,
poți să suferi o înfrângere? Nu! Poți să vrei, dar
nu te las eu!

D-NA RAIU

Din pricina Deei?

CORBEA

Din pricina d-tale. Vei fi d-ta sau nu vei fi,—
Dea nu se va căsători cu Flinteia, fii sigură!

D-NA RAIU

bănuitoare

Da!?

CORBEA

Te 'ncredințez!

Nu-l voi lăsa pe Frunteș, să se învovească la
căsătoria lor.

D-NA RAIU

Eu îl voi povățui să se învovească. Numai după
ce se vor lua, i-l voi lua eu! Până atunci trebuie
să aștept. Deosebirea dintre noi e că, la vârsta
d-tale, nu mai poți să aștepți ca mine!

CORBEA

jenat

Să aștept pe cine?

D-NA RAIU

Chiar pe Dea.

CORBEA

Eu, la orice vârstă, pot aştepta pe oricine. Nimeni nu mi-o ia înainte.

D-NA RAIU

Oricât de multă încredere ți-ar da trecutul d-tale, nu poți năzui ca la vârsta pe care o ai să placi unei fete, ca Dea de pildă. N'ai avut niciodată de cine să te temi, dar — fatal, vârsta ți-a dat un rival de temut, tinerețea ! Corbea tresare Știi că mi-a scris Felicia, apasă pe cuvinte nepoata d-tale!

CORBEA

Felicia ?

SCENA IV

ACEIAȘI, FECIORUL

FECIORUL

intră și spune încet lui Corbea:

A venit domnișoara d-lui General.

D-NA RAIU

a auzit ultimele două cuvinte

Domnul General ?

CORBEA

Da !

D-NA RAIU

Nu vreau să mă vadă.

CORBEA

Atuncia uite... aşteaptă aicea până pleacă ti des-

chide ușa din dreapta. E odaia mea de culcare. D-na Raiu iese și Corbea după ce închide ușa își aduce aminte că e Pupinel acolo. I! Feciorului. A plecat domnul care era acolo?

FECIORUL

N'a plecat, e tot acolo.

CORBEA

Na !... în sfârșit îi face semn să introducă pe Dea. Feciorul iese. Corbea ia iute câteva fotografii după bibliotecă și le ascunde. Una îi cade pe divan, dar nu bagă de seamă. Intră Dea.

SCENA V

CORBEA, DEA

DEA
intrând

M'așteptai ?

CORBEA

Dacă mi-ai telefonat, cum să nu te aștept!

DEA

Nu ți-ai zis că sunt o nebună ?

CORBEA

Defel !

DEA

Să vii la d-ta ! La d-ta acasă ! De m'a văzut cineva, o să-mi meargă bine !... Nu te supăr, că am venit... poate că aveai altceva de făcut.

CORBEA

N'am nimic mai bun de făcut decât să te aştept pe tine.

DEA

Pot să mă desbrac?

CORBEA

Să te desbraci?

DEA

Să-mi scot haina.

CORBEA

Fireşte. îi ajută să-şi scoată haina şi zăpăcit îi descheie bluza.

DEA

Ce faci îmi deschei bluza?

CORBEA

zăpăcit

Iartă-mă ! începe să se 'ntunece

DEA

Te iert ! Obiceiul !... Vezi d'aia ziceam de m'a văzut cineva intrând...

CORBEA

punând haina pe divan

Nu.... dar...

DEA

Lasă că nu mă supăr.... umblă prin casă E foarte frumos la d-ta! Imi place! Dar ce caută un divan în odaia de lucru?

CORBEA

Eu lucrez mult și, din când în când, mă trântesc și mă odihnesc.

DEA

Ah ! ăsta e divanul ad-hoc !

CORBEA

dojenitor

Dea !

DEA

inspectând odaia

Ai și cărți ?

CORBEA

Da ! Rapoarte diplomatice !

DEA

se urcă în genunchi pe divan și citește

«Les mémoires de Madame de Pompadour» «Boccace» «Le Décameron» «Claudine s'en va...» «La vie érotique de...»

CORBEA

Isprăvește. Spune-mi, ce te aduce la mine ?

DEA

găsește fotografia care a căzut adineaurea

A ! Cine e doamna ? «En souvenir...»

CORBEA

i-o ia din mână

Nu e nimeni !

DEA

care a citit

Angèle ! Cine e Angèle ?

CORBEA

Sora mea ?

DEA

Ai o soră ? Unde ?

CORBEA

A murit, când avea opt ani.

DEA

râde

Aha ! vine spre el Nu te supăr, că am venit ?

CORBEA

Mă supăr, că nu ești cuminte și că nu-mi spui
ce te-adoce !

DEA

Am telefonat și eri, dar nu erai acasă ! Azi știam
că ești, pentrucă a spus tata c'o să vie să te
vază ! Să nu-i spui că am fost pe la d-ta !

CORBEA

Doamne ferește !

DEA

Imi place, că ești discret. Femeilor le plac băr-
bații discreți.

CORBEA

Da ? Nu știam !

DEA

Mă mir!

CORBEA

Nu știam că d-ta ești femeie ! Ești o fetiță !

DEA

Nu mai sunt fetiță... am nouăsprezece ani.

CORBEA

Acum două zile ziceai că ai optsprezece.

DEA

Să-ți spun drept, am șeptesprezece... dar vreau să fiu mai bătrână...

CORBEA

O să vie vremea, când vei vrea să fii mai tânără. Și de ce vrei să fii mai în vârstă decât ești?

DEA

Pentru că vreau să mă mărit.

CORBEA

stăpânindu-se

Da? De ce?

DEA

Cum de ce? Pe semne vrei să întrebi cu cine?

CORBEA

Imi închipui ! Cu Flinte !

DEA

Nu era greu să-ți închipui. D-ta ne-ai văzut....

CORBEA

Sărutându-vă...

DEA

Câte odată nu ești discret. Altul ar fi trecut fără să bage de seamă.

CORBEA

Era greu !.. Și, ce vrei cu mine?

DEA

Uite ce vreau ! D-ta îmi ești cu noroc ! Știi când am stat amândoi colo sus, așteptând să vie trenul, d-ta îți închipuiai, că stau pentru d-ta... Aș ! îl așteptm pe el.

CORBEA

Știai că vine pentru tine ?

DEA

Nu ! Imi închipuiam. Când a venit d-l Chezașu cu telegrama... eu am avut o presimțire... dar n'am spus la nimeni... Pe urmă, când a trecut trenul, mi-a făcut cu batista...

CORBEA

Și tu i-ai făcut cu batista !

DEA

Cu batista d-tale... ce bun ai fost că mi-ai dat batista.

CORBEA

Nu ți-am dat-o... ai luat-o...

DEA

Insfârșit... vrem să ne luăm !

CORBEA

Tata ce spune ?

DEA

Tocmai d'aia am venit la d-ta. El face tot ce-i spui ! Știu că mă iubești și dacă te rog...

CORBEA

...fac ce vrei tu.

DEA

Da!

CORBEA

Numai că de data asta... nu se poate !

DEA

Cum ?

CORBEA

Mă împotrivesc și eu... și tatăl d-tale.

DEA

«D-tale» !.. Te-ai supărat ?

CORBEA

Defel !

DEA

De ce îmi spui d-ta ?

CORBEA

Când vorbesc serios, îmi vine mai bine.

DEA

Vorbești serios ?

CORBEA

Nu ți se pare ?

DEA

Ba da ! Dar nu sunt obișnuită !

CORBEA

Să vorbesc serios ?

DEA

Cu mine !

CORBEA

Pentru că niciodată n'am vorbit în împrejurări ca astea. Tatăl d-tale știe...

DEA

Știe !.. De unde știe ?

CORBEA

A băgat de seamă.

DEA

Mă mir !

CORBEA

Și fără să-i spui ceva... se 'mpotrivește din răsuputeri.

DEA

Tata ?

CORBEA

Și tata, și eu !

DEA

începând să plângă

....A...tun...cia eu fug !

CORBEA

Dea... nu plânge !.. Astea sunt copilării !

DEA

Cum copilării, când îl iubesc atât de mult !

CORBEA

Trebuie să înțelegi, că nu se poate ! Ai să uiți.... Uite.... o să pleci undeva în străinătate....

DEA

Nu plec !

CORBEA

Te vei distra. Lucrurile astea se uită.

DEA

Crezi ?

CORBEA

Firește !

DEA

Crezi că toată lumea e ca d-ta, să n'aibă a-mintiri !

CORBEA

Cine ți-a spus că n'am ?

DEA

D-ta n'ai iubit niciodată...

CORBEA

Ba, am iubit... am iubit mult... și n'a știut ni-
meni... și nu știe nimeni....

DEA

...Afară de mine...

CORBEA

...nici tu nu știi... pe cine !

DEA

Atunci dacă ai iubit, dacă ai fost nenorocit în
dragoste... și știi cât suferă omul.. în împrejură-
rile astea... de ce nu mă crezi pe mine?... De ce
nu vrei, să curmi suferința mea?... Ai suferit
mult ?

CORBEA

Mult !

DEA

Ai iubit-o mult ?

CORBEA

Mult ! A fost cea dintâi dragoste. Nu iubisem
până atunci... și n'am iubit nici pe urmă...

DEA

Câți ani aveai?

CORBEA

Ce-ți pasă !

DEA

Trebuie să fi fost tânăr.

CORBEA

De ce ?

DEA

Ca să fie prima dragoste !

CORBEA

N'ai nevoie să fii tânăr. E destul ca inima să nu fi îmbătrânit și să întâlnești ființa pe care o aștepți o viață întreagă !...

DEA

Și ea ?

CORBEA

Ea n'a știut !

DEA

Nu i-ai spus ?

CORBEA

Niciodată.

DEA

Pentru ce ?

CORBEA

Pentru că nu îndrăsniam să i-o spun... uite stam așa lângă dânsa cum stau acum lângă tine... vream să-i spun o vorbă și-mi era gura încleștată... vream s'o sărut... și nu puteam să mă apropiu... și... am lăsat-o să se ducă... fără s'o las să bănuie... că în sufletul meu înfloaria... prima și singura mea dragostea... Dea !.. tu nu te poți mărita... ești prea tânără... nu trebuie !.. Mai așteaptă, n'avea grije... tu nu rămâi nemăritată... vor fi atâția !..

DEA

Ăsta e norocul meu. Ai văzut câteodată când te întorci acasă... se ia câte un câine după tine... pe stradă... și când ai ajuns, închizi ușa și nu-l mai lași să intre !... Bietul cățeluș !... Așa e și cu norocul... câteodată se ia după tine, și tu îi închizi ușa !... De ce vrei să închid ușa lui Flinteă... când simt că el e norocul meu ? Ne iubim atât de mult ! Nu ne spuneam nimic ! Stăteam de ne uitam unul la altul, cum stai câteodată de aștepti să se descuie o ușă... care era deschisă... Suni, suni, și când pui mâna pe clanță, vezi că n'aveai nevoie să aștepti atâta. Așa a fost și cu noi.

CORBEA

se ridică

Nu !... Nu !... Nu, se poate !.. Eu te-am știut copil... te-am văzut crescând... își trece mâna pe frunte.

DEA

Ce ai, domnule Corbea ?

CORBEA

Nimic.

DEA

Ești palid !

CORBEA

E cald ! Lasă-mă, să deschid fereastra.

DEA

Să nu răcești ! afară apune soarele.

CORBEA

Nu e frig... să nu răcești tu...

DEA

Eu n'am vârsta d-tale !

CORBEA

Așa e... tu n'ai vârsta mea !

DEA

privind pe fereastră

Ce frumos apune soarele !

CORBEA

De multă vreme spun mereu, că soarele de toamnă luminează, dar nu mai încălzește. Acuma întâia oară sunt pătruns de acest adevăr.

DEA

De ce acum întâia oară ?

CORBEA

trist

Pentru că e frig în jurul meu ! intră feciorul. Ce e ?

FECIORUL

O scrisoare !

CORBEA

Aha !

FECIORUL

Dela R.-Sărat !

CORBEA

Bine ! știu. o aruncă pe birou și feciorul iese.

DEA

E dela Felicia, da dela Felicia, îi cunosc scrisul.
Nu te supăra ! De mine nu trebuie să te ferești.
Deschide-o.

CORBEA

Să mă feresc ?

DEA

Da ! E dela Felicia Rădeanu, îi cunosc scrisul.
Am fost în pension amândouă ; ea e cu doi ani
mai mare decât mine.

CORBEA

Și ?

DEA

Și știu foarte bine, că Felicia este fata d-tale.

CORBEA

Nu e adevărat !

DEA

Toate fetele știam la școală, că Felicia este fata lui Manole Corbea. Când vrem s'o necăjim, îi spuneam domnișoara Corbea...

CORBEA

Foarte rău !.

DEA

Și pe urmă par'că nu vorbia toată lumea anul trecut când s'a măritat! Se știa că d-ta i-ai făcut zestrea... pentrucă oare cum ziceai că Felicia e... o nepoată a d-tale de departe, pe care ai crescut-o, decând a rămas fără părinți.

CORBEA

Eu ?

DEA

E foarte frumos să nu mărturisești... dar eu știu ce spui... și când mă uit la d-ta... uite, mi se pare c'o văd pe dânsa... atât de mult îți seamănă. Noi suntem prietene bune. Știu și ce-ți scrie !

CORBEA

Cum știi ?

DEA

Mi-a scris și mie azi de dimineață. Are un copil ! Un băiețel. Ai să te joci cu el cum te joci cu

o păpușă. Ai să-l iei pe genunchi : «Așa merg boierii! Așa merg boierii!» Și ai să te fotografiezi cu dânsul, ca un bunic.

CORBEA

Bunic !

DEA

Da bunic ! Nu știi ? Ori nu vrei să fii bunic ?

CORBEA

Eu ? ... însfârșit ... Dea ...

DEA

cu drăgălașenie

Te-ai înroșit ... bunicule ! Ți face plăcere !

CORBEA

Nu m'am înroșit.

DEA

Dar, ți face plăcere. Toate la vârsta lor !

CORBEA

se uită la scrisoarea și nu 'ndrăznește s'o deschidă

Lasă glumele, Dea !.. Ce vrei dela mine ?

DEA

Să vorbești cu tata !

CORBEA

pauză

Bine !

DEA

O ! ce drag îmi ești ! Când ?

CORBEA

Când l-oiu vedea.

DEA

Acuma !

CORBEA

distrat

Da !

DEA

Și mă iubești.

CORBEA

Nu !

DEA

Cum nu ?

CORBEA

Adică da ... te iubesc !

DEA

Și o să vii la nunta mea ?

CORBEA

Da.

DEA

La câte vine ?

CORBEA

Nunta ?

DEA

Tata.

CORBEA

Pe la șase.

DEA

Și acuma cât e?

CORBEA

uitându-se la ceas

Trei.

DEA

Cât? La 5 am venit eu.

CORBEA

Trei?... A stat!

DEA

Dă-mi-l să-l întorc.

CORBEA

Asta nu e nimic. Il întorci și merge. Iși vine în fire. Ce e mai crud, când, tu, om, nu știi cât e ceasul!

DEA

E șase! Și la Flinteia tot șase e, — ni l-am potrivit, ca să știm ce facem toată ziua.

CORBEA

Nu mai eu rămăsesem în urmă!

DEA

se repede de-și ia lucrurile

Acum mă duc, că trebuie să vie tata. Să nu-i spui că am fost pe aicea.

CORBEA

nerăbdător

Da ! Da ! N'avea nici o grije.

DEA

Și, dacă ți-o spune că nu vrea, să-i spui că am douăzeci și unu de ani și pot să fac ce vreau.

CORBEA

Bine, bine !

DEA

La revedere !

CORBEA

La revedere !

DEA

Stai că mi-am uitat săculețul.

CORBEA

i-l dă

Uite-l !

DEA

Așa ! Și te rog să-i mai spui, că astăzi fetele se mărită singure. Pe părinți îi poftim numai la nuntă ! din ușa Bună seara, bunicule !

SCENA VI

CORBEA singur

Deabia așteaptă să iasă. Desface scrisoarea și citește cu o emoție din ce în ce mai mare, până intră Generalul ca o furtună.

SCENA VII

CORBEA, GENERALUL

GENERALUL

se repede la fereastră

Cine e doamna? A ieșit acuma dela tine... n'am putut s'o văz, pentrucă s'a ascuns. Strașnică femeie... o talie... cine e? Dacă nu mă grăbiam să vii să te văd, mă luam după dânsa.

CORBEA

Și-ai fi ajuns acasă la tine.

GENERALUL

Ei aș!

CORBEA

Doamna, care a ieșit acuma dela mine, era Dea.

GENERALUL

Pas possible!

CORBEA

Dea, da!

GENERALUL

Cum, ai început să primești minore? Nu e vorba ai și vârsta.

CORBEA

Mai întâiu că Dea e majoră.

GENERALUL

Cum majoră?

CORBEA

Dea are douăzeci și unu de ani.

GENERALUL

Pas possible! Eu m'am însurat acum optsprezece ani.

CORBEA

Ai greșit socoteala.

GENERALUL

O fi! Ce D-zeu am îmbătrânit așa de iute?

CORBEA

Am îmbătrânit amândoi fără să știm!

GENERALUL

Pas possible!

CORBEA

Pe zi ce trece, împrejurările te fac să simți că îmbătrânești. Vremea e ca un cal; vrei să-l ții pe loc, dar el te ia cu dânsul în goana lui nebună... Da! A fost Dea!

GENERALUL

Și ce vroia?

CORBEA

Să se mărite!

GENERALUL

Cu cine?

CORBEA

Cu Flinteaa !

GENERALUL

Dea sau doamna Raiu ?

CORBEA

Dea ? !

GENERALUL

Ce-are aface Dea cu Flinteaa ?

CORBEA

Are ! Şi a venit fata la mine ...

GENERALUL

Tu te-ai împotrivit ?

CORBEA

Dimpotrivă !

GENERALUL

Pentru ce ?

CORBEA

Pentru că dacă o ia pe Dea, însemnează că n'are
nimic cu doamna Raiu.

GENERALUL

Şi ?

CORBEA

A rămas d-na Raiu pentru tine.

GENERALUL

Pas possible !

CORBEA

L-ai înlăturat.

GENERALUL

Pas possible! Bine dar îmi spui lucruri extraordinare. Totdeauna mi-ai fost cu noroc... Crezi tu, că Flintea e o partidă bună pentru Dea?

CORBEA

Bună, rea... știi că partidele se câștigă la urmă. Tocmai la urmă vezi, dacă ai jucat bine sau nu.

GENERALUL

Ai dreptate! Bine. Acuma să vorbim serios. Unde e doamna Raiu?

CORBEA

Aici. se uită în dreapta

GENERALUL

In București?

CORBEA

Da!

GENERALUL

Acasă mi s'a spus că a plecat în străinătate.

CORBEA

E atât de nemângâiată de căsătoria lui Flintea încât pesemne nu primește pe nimeni.

GENERALUL

Nemângâiată! Nu crezi tu, că de m'aș învoi la

căsătoria asta, d-na Raiu, n'o să mă ierte nici-
odată.

CORBEA

De ! știu eu ? !

GENERALUL

Eu nu găsesc, că Flinteă să fie tocmai omul
pentru Dea.

CORBEA

Ba e ! Se iubesc și trebuie să-i lași să-și tră-
ească tinerețea. De doamna Raiu să n'ai nici o
grije ; la urma urmei n'o să te prăpădești. La cine
ții mai mult, la dânsa sau la Dea ?

GENERALUL

La Dea !

CORBEA

Păi !

GENERALUL

Bietul tată meu spunea : «Băiete, nu te 'nsura
niciodată !» Nu l-am ascultat, m'am însurat... și...

CORBEA

Foarte bine, asta nu 'nsemnează, ca să nu se
mărite Dea.

GENERALUL

Da' tu ce ai atâta zor, să se mărite Dea ?

CORBEA

Pentru că numai atunci ai să te astâmperi.

GENERALUL

Să mă astâmpăr? Nu înțeleg!

CORBEA

Dea măritată... îți va da un nepoțel...

GENERALUL

se 'nseninează

Așa e!

CORBEA

Nu?... Păi, vezi! Unul mic, mic detot, pe care o să-l înveți să umble... Generalul râde și se bucură, par'că-l vede umblând. Atâta... de-o șchioapă! Când o avea trei ani, îi pui un chipiu vechiu în cap și te joci cu el de-a soldații.

GENERALUL

Pas possible!

CORBEA

O să se 'nveselească de câte ori te-o vedea...

GENERALUL

Dragul tatii!

CORBEA

O să te salute militărește...

GENERALUL

Și?

CORBEA

Și n'o să mai ai vreme, să te gândești la d-na Raiu.

GENERALUL

serios

Pentru ce ?

CORBEA

Intre un ceas de petrecut cu d-na Raiu și unul de petrecut cu «dragul tatii», o să-l alegi pe ăsta...

GENERALUL

De unde știi ?

CORBEA

Imi închipui. Și-ai să vezi, că ne stă mai bine, la vârsta noastră, să fim bunici decât să suspinăm în urma cucoanelor... cari nu mai au nimic pentru noi. Generalul oftează

Ba, da ! Când vei vedea una și-ți place, n'ai să te mai uiți; când te vei uita, nu vei mai întoarce capul ; când vei întoarce capul, nu te vei mai gândi.

GENERALUL

Pas possible !

CORBEA

...pentru că o să fii bunic și dragostea bunicului va birui celelalte dragoste. Te vei gândi mereu la micuțul care te așteaptă să-i faci jucării...

GENERALUL

Dragul tatii !

CORBEA

Și când n'o prinde de veste Dea, ai să-l furi de-acasă să-l îmbolnăvești cu prăjituri.

GENERALUL

Dar tu?

CORBEA

Eu n'am fată ; mie n'are cine să-mi însenineze bătrânețea.

GENERALUL

Vezi ? Bietul tată-meu..

CORBEA

Bietul tată-tău greșea... pentru că nimic nu e mai frumos, la vârsta când ești nevoit să renunți, decât să ai o familie, unde să te odihnești. Toate vârstele își au rostul lor, și la vârsta noastră găsim voluptatea în melancolia renunțării.

GENERALUL

La orice vârstă uiți greu... măcar s'o mai văd odată !

CORBEA

Pe d-na Raiu ? Incearcă ! s'a întunecat detot

GENERALUL

Cum ? Nu știu unde e !

CORBEA

Stai.. că-ți spun eu unde e... intră alături și iese foarte mirat.

GENERALUL

Ce e ?

Corbea sună, intră feciorul care aprinde lustrul și-i face semn întrebător cu mâna : unde sunt ?

FECIORUL

Au plecat !

CORBEA

Demult ?

FECIORUL

Demult !

CORBEA

Impreună ?

FECIORUL

Impreună !

CORBEA

Bietul copil !

GENERALUL

Cine ?

CORBEA

D-na Raiu și cu Pupinel.

GENERALUL

Cu Pupinel? *Pas possible!* Iese ca un nebun

SCENA VIII

CORBEA, FECIORUL

Corbea se uită după el, apoi se întoarce spre fecior

CORBEA

Ies! feciorul merge de-i aduce pardesiul și pălăria Să-mi faci cuferile, că plec!

FECIORUL

Iar?

CORBEA

Iar! Nu vezi că se 'ntunecă și-am rămas singur!

FECIORUL

Pentru multă vreme?

CORBEA

Știu eu!

FECIORUL

Și 'ncotro?

CORBEA

Nici asta n'o știu. Mă sui în tren și merg unde m'o duce. M'a cuprins un dor nebun de ducă... să merg, să merg.. să călătoresc pe 'ntinsul mării... să uit...

IN EDITURA „FLACĂRA“

au apărut până acum :

<i>M. Sadoveanu</i> .	Un instigator	Lei 1.25
<i>D. Anghel</i> . .	Oglinda fermecată	» 1.50
<i>St. O. Iosif</i> . .	Cântece	» 2.—
<i>Eug. Lovinescu</i> .	Scenete și fantazii	» 1.25
<i>Pompiliu Eliade</i> .	Maeterlink	» 1.—
<i>I. Chiru-Nanov</i> .	Peste Dorna	» 1.50
<i>Natalia Negru</i> .	Mărturisiri	» 2.—
<i>Almanahul S. S. R.</i> (Anul I)		» 1.50
» » » »	(Anul II)	» 1.25
<i>Victor Eftimiu</i> .	Cocoșul Negru	» 2.50
<i>E. Lovinescu</i> . .	Aripa Morții	» 1.80
<i>Al. Cazaban</i> . .	Intre Femeie și Pisică	» 1.50
<i>N. N. Beldiceanu</i>	Chilia Dragostei	» 1.50
<i>G. Diamanly</i> . .	Chemarea Codrului	» 1.50
<i>P. Locusteanu și Iser</i>	50 Figuri Contemporane	» 2.50
<i>General Al. Candiano-Popescu</i> .	Războiul Neatârării (Asaltul și luarea re- dutei Grivița)	» 3.—
<i>H. G. Lecca</i> . .	Dincolo	» 1.—
<i>A. de Herz</i> . . .	Bunicul	» 2.—

FECIORUL

trist

Am priceput !

CORBEA

Imbătrânim ! își pune mânușile fredonând aria din „Bohema“. își pune pălăria în cap și spune mirat : Bunic ! apoi trist Bunic ! apoi împăcat cu ideia Bunic ! vesel Mă duc să-mi văd nepoțelul.

iese. Feciorul stinge lumina și iese după el

CORTINA CADE

